

29e jaargang
nr. 303
kerst 2006/ januari 2007

hei & wei

dorpsblad voor Blaricum

HEI & WEI IS HET DORPSBLAD DOOR EN VOOR ALLE BLARICUMMERS EN IS EEN UITGAVE VAN DE STICHTING DORPSBLAD BLARICUM.

KON HET MAAR ALTIJD KERSTMIS ZIJN

Kerstmis is een feest van huiselijkheid en gezelligheid. We spuiten de ramen vol kunstsneeuw, zetten rendieren en arrensleden voor de deur en versieren onze huizen en bomen met lichtjes. Zo ziet de wereld er wat vriendelijker uit in dit gure seizoen.

En binnen zetten we de kerstboom, de kerststal en de kerstrozen en kerststukjes klaar en hangen de kerstkaarten op. Mensen verheugen zich op dit feest en het liefst zouden ze die sfeer vasthouden. Zo ken ik een vrijgezel die zijn kerststukjes het hele jaar rustig op de kast liet staan. En in menig pronkkast zag ik kopjes versierd met een mooie glimmende kerstbal. En wie kent ze niet? Zo'n pot met groene takken met aan het eind een paar groene blaadjes. Als je goed kijkt zie je dat het een doorgegroeide kerstroos is, die nooit meer witte of rode blaadjes zal krijgen, want daarvoor hebben ze een speciale behandeling nodig. Hij wordt echter niet weggegooid.

Maar niets is zo vergankelijk als de kerstsfeer. En als je de kunstsneeuw in februari nog op je raam hebt zitten, vraagt er beslist iemand: "Zeem jij nooit je ramen?" En als je dan de kerstboom nog hebt staan, verklaart iedereen je voor gek. Nee, aan het begin van het nieuwe jaar ruimen we de kerstboel weer op. Pakken het nodige in een doos. Die gaat de zolder op voor volgend jaar. En dat is misschien wel de charme van zo'n feest. Je kunt ernaar uitkijken; je kunt er telkens opnieuw mee beginnen; ieder jaar komt het weer terug in het donkere jaargetijde.

Cuno Lavaleije

Feest van hoop

En ik denk dat dat ook precies de bedoeling van dat feest is. Niet als-maar-door, maar telkens opnieuw. Want het feest is ook niet alleen bedoeld als gezellig en huiselijk en charmant. Het is ook het feest van de hoop. De hoop die zo krachtig is dat zij het beste uit mensen weet te halen. De mensen gaan met alles wat ze in zich hebben op weg naar een hoopvolle toekomst. De hoop die echter ook zo kwetsbaar is. Immers hoe snel kan hoop de grond in worden geboord. Hoop moet telkens opnieuw een impuls krijgen, steeds opnieuw gevoed worden.

Je ziet dat zo mooi verbeeld in Barcelona in de Sagrada Familia, de kerk die is toegewijd aan de Heilige Familie. Deze kerk wordt gebouwd naar het idee en ontwerp van Gaudi. Gaudi, die in 1883 begonnen is met de bouw, had het hele ontwerp in principe klaar, maar was zich er ook van bewust dat hij de kerk nooit zou afbouwen. Hij begon met de zij-ingang, de gevel van de geboorte van Jezus Christus, met vlak boven de ingang een permanente kerststal. Hij beeldde er de hoop en het geloof in uit. Als voorbeeld voor de figuren rond dit tafereel, nam hij mensen uit het gewone volk. Zo hoopte hij dat deze kerk met haar geloof iets van het dagelijks leven van deze mensen zou blijven. En hij hoopte dat andere mensen na hem deze kerk zouden afbouwen.

Die laatste hoop wordt bewaarheid, maar of de eerste hoop bewaarheid wordt, dat hangt af van de keuze van de moderne mens. In ieder geval staat in de zij-ingang die Gaudi bouwde de kerststal dicht bij de mensen, vlak boven de ingang. Voor ons is het goed dat we iedere keer opnieuw ons verheugen op Kerstmis en de hoop vernieuwen. En weet, dat ergens ter wereld dag in dag uit een permanente kerststal staat. Ergens blijft een sprankje hoop altijd aanwezig, ergens blijft het altijd een beetje Kerstmis. Ik wens U voor dit jaar een zalig Kerstmis toe.

Cuno Lavaleije,
pastor van de R.K. St. Vituskerk te Blaricum

PRETTIGE KERSTDAGEN EN EEN GELUKKIG NIEUWJAAR

Ergens in Blaricum

“KOMT VERWONDERT U HIER MENSEN...”

Als je een steen en een bol tegelijk in de grond stopt... wat gebeurt er dan? Als het voorjaar komt, en de steen zou kijken naar de kleine groen groeiende spruitjes van de uitkiemende bol... zou die steen begrijpen wat hier gebeurt?

“Wat ik hier zie: dat kan niet!” zou de steen vast denken. Want een steen is hard, is koud en dood. De steen denkt volgens zijn eigen logica: steen-logica.

Wat de steen ziet is niet dat natuurwetten worden gebroken; wat de steen ziet is dat de bol zich ontwikkelt langs andere wetten dan de zijne.

De bol is opgenomen in een groter geheel, een realiteit die de werkelijkheid van de steen te boven gaat. De bol is opgenomen in de realiteit van licht, groei en leven.

Zo ook het wonder in ons leven: in het wonder worden wij opgenomen in een werkelijkheid, die groter is dan die van onszelf. In het wonder worden wij opgenomen in Gods logica, de logica van Zijn glorie. Een werkelijkheid van licht, lucht en leven.

“Komt verwondert u hier mensen,” zullen wij de komende dagen heel vaak horen zingen. Misschien zullen wij het zelf ook zingen. Valt er wat te verwonderen? Voor mensen die leven volgens de steen-logica misschien heel moeilijk. Wie leeft achter beton leeft goed verschanst. De sterren, de glimlachen, de lichtjes, al die lieve woorden: zouden zij door de steen-logica heen

Jan Rinzema

kunnen dringen? Zou de kracht van de verwondering zo sterk kunnen zijn dat mensenharten worden opengeboren? Ik hoop dat dat deze Kerst voor velen mag gebeuren. Misschien dat dat ook bij u mag gebeuren. Dat licht doorbreekt in ons bestaan. Dat niet alleen het kindje in de stal nieuw wordt geboren. Maar dat ook wij zelf opnieuw worden geboren.

Om ons heen is een realiteit, die ons bescheiden kennen te boven gaat.

In het wonder van Kerst gaat het er niet

TWINKELLICHT- JES IN DE TIJD

Toen ik half november de medewerkers van de gemeente in de weer zag om de lampjes in de bomen langs de Torenlaan en de Brink te hangen, ontroerde me dat.

Want 's avonds in de wintertijd laat Blaricum zich van een intieme, innemende kant zien. Vredig. Vrede voor wie voorbijrijdt, licht op het pad van wie te voet gaat. Als de lampjes aan zijn zie ik het eeuwige in de tijd. Alles gaat voorbij,

Foto: Jark Visscher

Helma Ton

maar het licht in het donker blijft. Dat is niet alleen een romantische gedachte, maar voor mij als burgemeester ook gewoon realiteit. Niet altijd zichtbaar, maar het licht in Blaricum is er ook als het heel donker is. Ik kom het tegen als mensen elkaar tot steun zijn. Als ze voor elkaar zorgen. Samen lachen. Samen stralen. Als mensen een twinkellichtje in de tijd zijn. Voor zichzelf en voor de ander. Voor familie en vrienden, en voor die onbekende aan de overkant van de weg. Als ik door Blaricum rijd, is elk lampje voor mij een symbool van dat licht. Ik wens u stralende dagen.

Helma Ton,
burgemeester

om dat natuurwetten worden doorbroken; het gaat erom dat wij ons verwonderen over Gods glorie, dat wij ons dankbaar mogen verbazen over het leven dat wij mogen leven. Dat wij leren leven, als nieuwe, echte mensen.

Ds. Jan Rinzema

Van de redactie

Ach... deze tijd

Dit is het thema van het voor u liggende, traditionele kerst- en januarinum-mer. Het werd door elke schrijver anders opgepakt en leidde tot een veelkleurig scala van persoonlijke verhalen, anekdotes en levensbeschouwingen. Vaak met een glimlach en een knipoog. Een beetje lichter en luchtiger dan anders. Dit jaargetijde is immers al somber en donker genoeg. Bewust van het geweld en leed in de wereld, zijn we daar niet aan voorbij gegaan. Maar het goede nieuws heeft even de overhand. We doelen op de inzet en de toewijding van velen om dat leed en die ellende op te vangen, te verzachten en zo mogelijk weg te nemen. Ook dat kunt u hier lezen.

Voor ons dorp begint zich intussen onafwendbaar een andere bestuursbasis aan te kondigen. Het wordt óf een samengaan met Laren, en mogelijk ook met Eemnes, óf een opgaan in een veel groter regionaal bestuursverband. Wat er ook gebeurt, één ding is zeker, Blaricum zal als plaats nooit verdwijnen. We houden onze dorpsnaam en daarmee onze bekendheid én onze historie. Blaricum blijft wat het is, een unieke plek om te wonen en te leven. Een gezelliger dorp ken ik niet. Ik voel me hier op mijn gemak, ik voel me hier thuis, en met mij velen, die hier niet geboren zijn. Die hier later zijn komen wonen en niet meer weg willen. Net als ik. Wederzijdse liefde. En daar ga je voor door het vuur. Absoluut.

Hei & wei had het best moeilijk toen in 2005 de gemeentelijke bijdrage werd opgezegd. Gelukkig werd dit jaar ons voortbestaan verzekerd door brede steun van de gemeenteraad. Die had de waarde van ons blad voor de dorpsgemeenschap goed voor ogen. Deze ontwikkelingen waren voor ons, redactieleden, medewerkers en bestuur, zowel individueel als collectief, een extra prikkel om naar nóg hogere kwaliteit te streven. Voor u, onze lezers. Voor u, onze sponsors en adverteerders, die samen met de gemeente, de gezonde financiële basis vormen. Graag wensen wij u allen gezellige feestdagen en een heel goed en gezond 2007 toe. En natuurlijk veel lees- en kijkplezier!

Sybert Blijdenstein

We zijn allemaal onderdeel van één groter bewustzijn

Dalai Lama

HOOFDSPONSORS EN SPONSORS

ALPHAG BV
Blaricum

DAAP
MAKELAARS

dn

eigenaar: de heer R. Ton

VOORMA EN WALCH
MAKELAARS IN HET GOOI

Moulijn
Netwerk Notarissen

JSR

de Jong Strankinga Ronk

Wester en Van der Bij
MAKELAARS VAN GOEDE HUIZE(N)

Torenlaan 12, Blaricum 035-5315300

BLARICUM
erfenis van goeters
Verkrijgbaar in de boekhandel.

Rabobank

BLARICUMSE
APOTHEEK

Van Gooische Huize
Makelaardij o.z.
Meentweg 27a
Tel. 035-5380848

Merpatis

Bloemen en meer
voor weddingen & sinterklaasdecoratie

Schapendrift 2c
Blaricum
035-5261250
www.bloemenenmeer.nl

“Strategische
samenwerking,
nu meerwaarde”

REIJER HEKELAAR & ASSOCIATES
T. (035) 694 21 28
E-mail: hekelaar@rhass.nl

Fa. Wed. B. Vos

StorkZwembaden

Oud Bussummerweg 35
1272 PT Huizen
Telefoon (035) 694 24 17

Vishandel Blaricum
Meentweg 2
Blaricum
Tel. 035-5383337

RUST WAT
CAFE - RESTAURANT

IEDERE DAG GEOPEND
VANAF 10.30 UUR

Schapendrift 79 1261 HP Blaricum
Tel: 035-538 32 86 Fax: 035-533 44 93
www.caferestraurantrustwat.nl

modern asian
cuisine

mw. W. M. Hu
director

Huizenweg 3
Blaricum
T. 035-6336996
www.theredsun.nl

**LUNCHEN
AAN DE HEI**

TAFELBERG

Nieuwint & Van Beek
Marian Duurland
Accountants &
Belastingadviseurs
Laren
035-5485860
www.nevb.nl

Singel 14
1261 XP Blaricum
Tel. 035 531 18 39

**J. DE GOOIJER
AANEMER**

NIEUWBOUW VERBOUW ONDERHOUD

*Slender You®
Centre*

Torenlaan 12D, 1261 GD, Blaricum
035-5312703
www.slenderyou-blaricum.nl

Café d'Ouwe Tak

Het café is de hele week geopend! Op zaterdag 's ochtend
werkt voor u geopend van 17:00 tot 21:30 uur.

Café d'Ouwe Tak:
Het café waar je ook kunt eten!

Eemnesserweg 803, 1261 HD Blaricum, 035-5314380

Winkelcentrum de Balken

CT000

Geen fratsen. Dat scheelt.

HVdVEEN

Schilders- en wandafwerkingsbedrijf

Huizerweg 26 - 1261 AX Blaricum - Tel. 035 531 13 60

Mary Faber
SPECIALISTE HUIDVERZORGING

DORPSSTRAAT 6A, BLARICUM TEL. 035-5389649

Alle medewerkers zijn gediplomeerd en
geregistreerd. Aangesloten bij de ANBOS

Fred van Sprang
EDELSMID

Schoolstraat 4
1261 EV Blaricum
Tel. 035-5310820

**Stukadoorsbedrijf
W. SPAKMAN - BLARICUM v.o.f.**

- NIEUWBOUW
- VERBOUWINGEN
- RENOVATIE
- SIERPLEISTERS
- RESTAURATIE
- GEVEL-ISOLATIE
- STUCCO-ANTICO
- LIJSTWERKEN
- LEEHMSTUC

Koggewagen 9, 1261 KA Blaricum,
tel. 035-5257504, fax 035-5261779 mob. 06-22793245
info@spakman-blaricum.nl

NOA

**FEEP VAN DER HEIDEN
PUINRECYCLING B.V.**

- Handel in menggranulaat 0-40 met KOMO-keur BRL 2506
- Handel in grind, grond en zand
- Recycling bouw-, sloop- en bedrijfsafval

Tel.: (035) 5257453 / 5383620
Fax: (035) 5317625
Singel 3, 1261 XP Blaricum

**G. VOGEL
INTERIEURS**

Woensbergweg 2 1261 AP Blaricum
Tel. (035) 531 07 34 Fax (035) 538 02 66
(Graag na telefonische afspraak)

FIRMA WED. B. VOS

Speciaal adres voor:
Huisbrand
Industrie
Centr. verwarming
Aanmaakmaterialen
Blokken
Stookkotte voor
centr. verwarming
en huishaarden
BENZINE
Mengemmering
Motorolieën

MIDDENWEG 15, TEL. 035-538 32 46
MIDDENWEG 17, TEL. 035-538 20 53
BLARICUM

BESTE LEZERS

Het gaat economisch weer beter in Nederland, maar dat wil niet zeggen dat we er al zijn. Met name onze rol in de eenwording van Europa moeten we nog wat duidelijker neerzetten. Tevens zouden we op gebied van innovatie meer voortgang moeten boeken, om zo maar wat zaken ter verbetering te nemen.

Huub de Klerk

U kunt zich natuurlijk afvragen wat dit nu voor een invloed heeft op ons dorp. Wat mij in ieder geval opvalt is dat steeds meer van onze inwoners ook beroepsmatig actief zijn over onze landsgrenzen heen. Over het algemeen gaat het goed met de mensen in Blaricum. Ook zijn er veel mensen van buiten af, die graag in ons dorp komen wonen. Ons dorp geniet een verhoogde belangstelling. Zo hebben we gemerkt dat er, zelfs vanuit België, dagjesmensen ons dorp komen bekijken, naar aanleiding van de tv-serie Gooise Vrouwen. Maar wat zo eigen is voor ons dorp zijn de vele leuke evenementen, zoals de braderie op Koninginnedag, de Plein Air schilderwedstrijd met de Running Lunch, het zomerconcert bij Rust Wat, de Kermisweek met het vuurwerk en de wedstrijden, het Anton Kersjes Festival, de Open Atelierroute, het Old Timerfestival, de Open Golf & Countrydag, de Dag van het Werkpaard, de wijnproeverij, en de Kerst- en Lentemarkten. Deze evenementen kennen een groeiend aantal bezoekers, uit alle windstreken.

Stonden we tot voor kort nog te boek als de gemeente met de duurste huizen, gelukkig zijn we inmiddels van de eerste plaats verdwenen, wellicht toch beter voor ons imago. Minder positief is dat door het vrijere verkeer binnen Europa ons welvarend dorp in toenemende mate in de dubieuze belangstelling staat van internationaal opererende, professionele criminelen (inbrekers e.d.). En dat is nou niet bepaald in lijn met ons knusse dorpsleven. Maar gelukkig speelt onze regionale politie hier adequaat op in. Vooruitgang en innovatie is ook belangrijk op lokaal niveau. Als iedereen daarbij zijn steentje bijdraagt helpt dat zeker. Vandaar dat ook hei & wei heeft besloten om binnenkort een eigen website voor u te openen en met dit medium ervaring wil opdoen. Mensen kunnen gerichter lezen, en ook gemakkelijker informatie uit eerdere nummers naslaan. Uiteraard blijft onze hei & wei in gedrukte vorm verschijnen, rekening houdend met degenen onder u die (nog) niet met de computer vertrouwd zijn en die daarom niet het internet op kunnen. Dus geen zorgen. Hei & wei blijft hei & wei, zoals u het allemaal kent.

Namens alle vrijwilligers, redactie en bestuur van hei & wei wil ik u, lezers, sponsors en adverteerders graag hartelijk danken voor uw grote interesse in ons blad en voor de vele, altijd bijzonder gewaardeerde reacties. In de hoop dat we de mooie dingen in ons dorp kunnen behouden en tegelijkertijd vooruit kunnen gaan, wens ik u allen een gezellige Kerst en een goed Nieuwjaar!

Huub De Klerk,
voorzitter Stichting Dorpsblad Blaricum

KIND EN KERST

Deze tijd... de kersttijd, een heerlijke tijd in ons peuterspeelhuysje. De verkleedkleden van engel, Maria, Jozef, herders en koningen worden weer gedragen. Ook de poppen moeten eraan geloven. Om de komst van het Kerstkind met kinderen mooi voor te bereiden, kun je dagelijks een mooi kerstboek met hen lezen en kerstliedjes zingen.

Schilder blauwe hemeltjes, prik er gaatjes in en plak er zilveren sterretjes op. Dit kan als achtergrond dienen voor de seizoentafel, die een mooi instrument is om samen met de kinderen naar de kerst toe te leven. In de eerste week overdek je die met een donkerblauw kleed. De kinderen mogen de kristallen en stenen voorzichtig in een warm sopje wassen, drogen, en op de seizoentafel uitstellen. Sterretjes over het kleed uitstrooien, kaarsjes aan en flonkeren maar. De verwachting wordt voelbaar. De tweede week, het kleed weg en een landschap met stenen en kristallen om de stal aanleggen. Takjes klimop, hulst en dennengroen kleden de tafel verder aan. De derde week mogen de dieren erbij en tenslotte, in de vierde week de mensen. Pas in de kerstnacht komt het zo lang verwachte kindje in de kribbe.

Deze opbouw komt overeen met de ontwikkeling van de aarde, maar staat ook voor de opbouw en ontwikkeling van de mens:

- 0 - 7 jaar: het fysiek lichaam wordt ontwikkeld, de stenen en kristallen (tandenwisseling is het laatste),
- 7 - 14 jaar: het etherlichaam, het plantenrijk,
- 14-21 jaar: het astraallichaam, het dierenrijk,
- 21-28 jaar: ik, de mens.

Het hobbelpaard doet dienst als ezel

En dan is het zover. We weten met wie we dit feest gaan vieren. De boom wordt zorgvuldig uitgezocht en opgetuigd. Het huis is versierd en ruikt zo lekker. We hebben bedacht wat we gaan eten en hebben zoveel mogelijk samen voorbereid. De kleden die we zullen dragen hangen klaar. Voor de één een zalige spanning, voor de ander, met boek bij de open haard, ontspanning. Bing Crosby zingt zijn carols. Het is kerst... ik wens jullie allen een heel goede!

Dorine Borgers

Burg. Heerschopweg

sb

HEERLIJKE MENU'S MET DE FEESTDAGEN!

Ook dit jaar kunnen wij u weer speciaal de volgende restaurants aanbevelen, gewaardeerde sponsors en adverteerders van hei & wei! Zij hebben speciale, overheerlijke kerstmenu's voor u samengesteld, te genieten in een feestelijke ambiance. Reserveer tijdig!

Merpatris
Achterom 7, tel. 5311133.
The Red Sun
Huizerweg 3, tel. 6336996.
Rust Wat
Schapendrieg 79, tel. 5383286.

d'Ouwe Tak
Eemnesserweg 13 / b, tel. 5314300.
IJssalon De Hoop
Heerlijke ijsstaarten bij uw kerstdiner!
Huizerweg 10,
Bestellen: 5383490.

De Tafelberg
Oude Naarderweg 21, tel. 5383975.

Angerechtsweg

sb

SMAKELIJK ETEN

Er moet in ons land meer tijd worden besteed aan eten. Maar krijg je dan niet nog meer dikke mensen, zult u vragen. Aangehouden is dat je van meer eten niet dik wordt. Onderzoek onder zwaarlijvige personen laat zien dat slechts 15% veel eet, 35% normaal eet en 50% weinig eet.

Het zit 'm dus niet in de hoeveelheid maar in de keuze van energierijke en -arme diëten. De methode Montignac kent een aantal vuistregels. We moeten meer aandacht en zorg schenken aan de kwaliteit en aan de samenstelling, combinatie van voedingsbestanddelen. Zo rust er een absoluut verbod op het vermengen van (dierlijke) eiwitten (vlees) met koolhydraten (aardappelen, brood, pasta's). Een maaltijd met aardappelen, vlees en groente is taboe. Het eten van groenten van verschillende kleuren - rode, groene, oranje - maar niet tijdens één en dezelfde maaltijd, is essentieel. Zout, suiker, boter, koffie en (rood) vlees zo weinig mogelijk. Vet mag maar dan wel, onverzadigd. Maar hoe gaat het vaak in het dagelijks leven? Er zijn mensen die zich 's morgens geen tijd gunnen om te ontbijten, tussen de middag doorwerken en nauwelijks iets eten en 's avonds met een bordje op schoot een kant-en-klaarmaaltijd, in de magnetron verwarmd, voor de televisie gedachteloos naar binnen werken.

Lekker eten is gezond, schenkt veel vreugde en houdt ons op het juiste gewicht. Neem mijn schoonzoon, die op basis van de goede combinaties en de kookboeken van Jamie Oliver in een paar maanden de gewenste 15 kilo afviel. Hij kon zijn gebruikelijke porties rustig eten maar wel op basis van de methode Montignac.

Er zou ook in ons land meer aandacht moeten worden besteed aan de bereiding van voedsel. Jamie Oliver kreeg het via premier Blair voor elkaar dat er op scholen in Engeland beter gegeten wordt. Het gaat bij gezond eten natuurlijk niet alleen om de juiste combinatie, maar ook de kwaliteit van hetgeen we eten is belangrijk. Biologische groenten, gewassen die niet zijn bespoten en bemest, te koop in speciale winkels, zijn erg lekker. De

groenten die ik in mijn tuintje 'verbouw' zijn heerlijk en dat vinden ook de slakken, luizen en ander 'ongedierte' want de helft van mijn productie vreten ze op. Toch is het me dit jaar gelukt om een (1) gave bloemkool te oogsten. Verdelgingsmidelen gebruik ik uit principe niet en ook niet wegens het risico dat het vergif op de een of andere manier toch in je groenten en kruiden terecht komt. Nou schijnt het combineren van zekere (bloem)planten met groentesoorten ook schadelijke insecten te weren, maar zo ver ben ik nog niet. Komt nog wel als ik zelf ga koken, maar dan wil ik een echt kookeiland teneinde mijn vrouw te kunnen te overtreffen. Niet alleen de kwaliteit van de ingrediënten, maar ook de liefde en het plezier waarmee gekookt wordt hebben invloed. Dat ondervind ik thuis aan den lijve. Er zijn, uiteraard in Frankrijk, restaurants waar de kok aan tafel komt en mee-eet om zelf te ondervinden of en hoe zijn gasten genieten. Hoe lang zal het nog duren eer we hier zover zijn? Desalniettemin wens ik u smakelijk eten tijdens de feestdagen.

Adrie van Zon

**AANNEMINGS BEDRIJF
HERMAN VAN DER HEIDEN B.V.**

Bestrating - riolering - grondwerk en sloopwerken
Singel 3 - Blaricum - Tel.: 035 5383620 / 5389372

M. SIEGERS

In- en Verkoop klokken - barometers meubelen en schilderijen

M. Siegers

Dorpsstraat 1
1261 ET Blaricum
Tel.: 035 538 20 76

Open: Woensdag t/m zaterdag
10.30-17.00 uur

ANTIJK EN KUNST

**Blaricumsche
IJzerhandel**

Dorpsstraat 9 - 1261 ES Blaricum
Tel. 035-5382303 - Fax 035-5382338

IJZERWAREN-GEREEDSCHAPPEN- MACHINES
TUINARTIKELLEN EN GAZONMAAIERS

dedicated to living life in balance...

Yogatree

Het Domein 4, Blaricum, tel. 035 538460 www.yogatree.nl

**Smederij
B.v.d. Bergh**

Tuin- en parkmachines
Tractoren
Smederij werkzaamheden

Brinklaan 8-10
1261 ER Blaricum
Tel. (035) 531 66 33
www.smederijbergh.nl

HET ARMENHUIS

Het Armenhuis

Als de kerst weer nadert is tegenwoordig steevast de vraag: wat eten we, reerug of eendenborst? Met welke trendy kleuren versieren we dit jaar de kerstboom, die van vorig jaar vielen wat tegen. Ons grootste probleem anno 2006 is ons gewicht: als we na de kerstdagen maar niet teveel zijn aangekomen, anders gaan we met z'n allen aan het Sonja Bakkerdieet. Hoe anders was het in Blaricum, pakweg 65 jaar geleden. Er was toen nog een Armenhuis. Dit huis stond aan de Singel, waar mensen woonden die geen inkomen hadden. Als gevolg daarvan moesten zij rondkomen van de toenmalige armenzorg, wat geen vetpot was.

Singel

Vanaf de Meentweg, net voorbij de Langeweg, ligt een paadje, in de volksmond noemt men dit paadje 'het paadje tussen de Meentweg en de Mosselweg'. Oudere Blaricammers weten dat dit het begin van de Singel was. Deze weg stak de Mosselweg over, aan de linkerkant daarvan stond het Armenhuis. De Singel liep iets naar rechts om uit te komen waar hij nu begint: bij Bij de Berg. Het Armenhuis is gesloopt rond 1950, door Manus van der Heiden. Op deze plek zijn toen de huizen gebouwd die er nu staan. Van de gebikte steentjes van het gesloopte Armenhuis is toen de toegangspoort van de Algemene Begraafplaats gebouwd. Deze poort is helaas gesloopt voor de bouw van de huidige aula. Rond het Armenhuis lag veel grond waarop de mensen groente en aardappels verbouwden. Hiermee kon men in een levensbehoefte voorzien. Op de 'driest' voor het

Het Armenhuis aan de Mosselweg

Armenhuis graasde een geit. Ies van Arie Lanphen (groenteboer), wonende in de 'Kazerne' aan de Meentweg, had er een 'hit' lopen.

A.M. de Jong

De op 18 oktober 1943 vermoorde geestelijke vader van Merijntje Gijzen deed in juni 1939 mee aan de Gemeenteraadsverkiezingen voor de SDAP in ons dorp. Omdat zijn partijgenoot Th. van Maanen, die de meeste stemmen had vergaard, net een baan elders had aanvaard kwam A.M. de Jong in de raad. Deze sociaal bewogen schrijver neemt zitting in de raadscommissies voor financiën en voor maatschappelijke aangelegenheden. In deze laatste functie uit hij onder meer gepeperde kritiek op de "beschamende toestand" in het Armenhuis aan de Singel. Met name de twee tussenliggende blokken zijn volgens hem voor bewoning totaal ongeschikt. Waterleiding ontbreekt, net zoals een wc. Deze is in de tuin gemaakt, waardoor mensen door weer en wind moesten als zij er gebruik van wilden maken. Voor ouden

Gijs Vos (1930)

van dagen kan dit niet door de beugel. De twee hokken zijn misschien geschikt voor een hond, doch een mens moet zich er, volgens De Jong, in voelen als in een cel.

Het wonderhuis

26 DECEMBER: OM NOOIT TE VERGETEN

Op 26 december 2004 heeft een aardbeving met tsunami Azië veroordeeld tot het grootste natuurrampgebied uit de geschiedenis. Ik ben Pierre Pourchez, leerkracht aan de Bijvanckschool in Blaricum. Ik was daar en ben er zeven maanden gebleven om hulp te verlenen.

Wie 26 december zegt denkt aan kerstfeest. Ook bij mij is dat altijd zo geweest... tot 26 december 2004... In de eerste 2005-edities van hei & wei heeft de redactie aandacht besteed aan die enorme natuurramp. Hei & wei wist dat ik daar was. Een langdurig geplande vakantie veranderde in een periode van hulpverlening aan met name kinderen.

Weeskinderen

Ik denk terug aan het dorpje Takengon in het binnengebied van Aceh. Daar voelde men zich geroepen om weeskinderen te adopteren. Deze kinderen werden begeleid door een traumateam uit Medan. Ik heb met geld van familie en vrienden uit Nederland twee oranje speellokalen gebouwd en van interieur mogen voorzien. Nu zijn deze kinderen opgenomen in het dorp en groeien de visserskinderen op als boerenkindertjes. Sommigen zijn teruggebracht naar hun geboorteplek Nias of Banda Aceh en daar alsnog geadopteerd door familieleden of kennissen van de overleden ouders. Anderen hebben nieuwe namen gekregen omdat niemand wist hoe zij heetten. Die registratie heb ik gezien en het is vreemd dat een kind een nieuwe naam krijgt of een nummer omdat men hoopde later nog wat te vinden. Ik zou nog graag met eigen ogen willen zien hoe het met deze kinderen gaat. In gedachten dichtbij, in afstand ver weg. De meisjes van het eiland Nias zijn weer teruggekeerd en ik weet hun adressen niet. Wel hun gezichten toen ik hen voor het eerst in een opvangkamp zag en zij aan me vroegen of ik wat 'ladies things' voor hen wilde kopen.

Nieuw bestaan opbouwen

In Medan woont een moeder met drie kinderen waarvan zij dacht dat zij waren omgekomen. Weken later blijken de kin-

LEVE DE VOORUITGANG?!

Oudejaarsdag, halverwege de jaren vijftig. Oma Eggenkamp gaat oliebol-bakken. Ze heeft een groot gezin, dus maakt ze zoals altijd, het beslag in een grote maar dit jaar nieuwe emmer.

Beslag moet rijzen op een warme plek, en die is er, een mooie kolenkachel in de voorkamer van de villa aan het Fransepap. Oma zet de emmer met beslag met een theedoek erover bovenop de kachel, zoals ze al jaren gewend is.

Als ze enkele uren later de kamer in komt, treft ze een enorme ravage aan. Het beslag is over de emmer heen gerezen en de bodem is uit de plastic emmer gesmolten. Een witte, stinkende brei druipend over haar kachel. Dat is haar nog nooit gebeurd. Opgegroeid met onverwoestbare zinken emmers heeft ze er niet bij stilgestaan dat de plastic emmers uit de moderne tijd niet hittebestendig zijn. Oliebollen zijn er niet gebakken die dag aan het Fransepap, maar de smeden, oude Henk van den Bergh en Peter Gieskes hebben een mooie klus die Oudejaarsdag: de kachel van oma opknappen! Leve de vooruitgang...

Even verderop in Blaricum aan de Singel, ook halverwege de jaren vijftig, gaan twee jonge meiden aan de slag met oliebolledeeg. Lies en Riek van der Heiden hebben goed geïnformeerd bij Jan van Boheemen de bakker, en doen alles precies volgens zijn aanwijzingen. Als het beslag gerezen is, warmen ze de olie op in een oude, diepe braadpan. De eerste bollen rollen in de pan, en worden prachtig bruin. Maar ongelooflijk, er moet alweer een fles olie in de pan worden gedaan. Die dingen heten niet voor niets oliebollen!

's Avonds presenteren de gezusters vol trots de schaal met heerlijkheden. Beetje poedersuiker erover, en o wat ruikt het lekker. Maar het mag een wonder zijn dat niemand van de familie z'n tanden breekt op de oliebollen. Ze zijn kogelhard! Niet te eten! De hele schaal bollen wordt achter het huis op de Berg gegooid (halverwege de jaren zeventig is deze afgegraven). Maar zelfs de vogels komen er niet doorheen.

Enkele dagen later wordt bakker Van Boheemen ter verantwoording geroepen. Hoe kunnen die oliebolledeeg nu zo zijn mislukt? De bakker weet al snel het antwoord: de olie was niet op temperatuur, en als de olie te koud is, trekt deze zo in de bollen. Als de dames toen een moderne

deren in een ander opvangkamp te zijn verzorgd. Nu weer bij elkaar proberen zij een nieuw bestaan in Medan op te bouwen. Hoe het met hen gaat weet ik niet. Ik hoop dat de kinderen naar school zijn en dat zij een eigen plekje hebben om te wonen. Mijn hulpverlening was primair

Weeskinderen met nieuwe spellen

en duurde helaas maar zeven maanden. De schoenen die ik voor een heleboel kinderen in opvangkamp Meulaboh heb gekocht zullen nu wel versleten zijn? Hoe zal het nu met hen gaan?

Het meisje Chynthia dat mij vorig jaar vertelde hoe zij haar ouders is kwijtgeraakt gaat goed. Zij studeert en probeert elke dag haar leven inhoud te geven. En dan mij maar vertellen dat haar ramp niet zoveel voorstelt, vergeleken met het verdriet van anderen.

Ary en Saputra

Bandar Aceh

Ik denk ook aan Ary, die zowat zijn hele familie is kwijtgeraakt en zich nu voor heel Aceh in de verlaten gebieden dagelijks inzet. Zijn baan bij een bedrijf in Medan heeft hij opgezegd. Ik heb geen dagelijks contact met Ary maar zou hem graag willen zien omdat ik weet hoeveel en wie hij is kwijtgeraakt. Van organisaties en van Ary hoor ik dat het soms goed gaat en soms tegenvalt omdat te weinig rekening met elkaar is gehouden wanneer

er afspraken zijn gemaakt. De praktijk laat zien dat er sprake is van onbegrip en geen onwil.

Mijn vriend Saputra Liyadi heeft een baan bij Cordaid, een organisatie die zich bezighoudt met de wederopbouw. Lokale mensen worden ingezet om dit vorm te geven. Hij begrijpt hoe moeilijk het is om zo samen te werken. Maar elke keer er weer met frisse moed tegenaan want wie heeft een handleiding voor de opbouw van zo'n groot gebied? Niemand toch?

Langzaam herstel

Voor veel mensen is er in die tussentijd soms nog niets veranderd en zij zijn nog steeds veroordeeld tot daklozen met een zelf gegraven buitentoilet, een gat in de grond. De opbouw neemt vorm aan maar organisaties werken soms ook langs elkaar en niet naast elkaar, coördinatie en samenwerking gaan moeilijk. En soms

zijn de nieuwbouwhuizen zo slecht van kwaliteit dat de mensen er niet eens in durven of willen wonen.

Watersnood en tsunami

Ik ben, vertrokken vanuit Indonesië in de jaren vijftig, opgegroeid in het Zeeuwse. Mijn ouders hebben de watersnood van 1953 meegemaakt. Jaren is daarover gesproken en men spreekt er nog over, iedereen kent het Deltaplan. De tsunami heeft een groter gebied bestreken. Herstel duurt jaren. Mijn gedachten gaan vaak naar de slachtoffers bij wie die ramp nog actueel is en zich nog lang blijft afspelen. Dat maakt het moeilijker maar ik hoop dat de tijd en veel geduld de oplossing zullen brengen.

Ik wens iedereen in het veilige en warme Blaricum een Goed Kerstfeest en vooral een Gezond Nieuwjaar.

Pierre Pourchez
leraar Bijvanckschool, Blaricum

Raadhuisstraat

sb

OUD EN NIEUW

Er staat een huis leeg aan de overkant van het plantsoen. De burens zijn vertrokken en het huis staat er wat onverzorgd bij. Een groot bord geeft het duidelijk aan: 'Te Koop'. Maandenlang duurt het nu al. Af en toe komen er mensen kijken.

Dan op een ochtend is het bord opeens verdwenen. Razend nieuwsgierig ben ik wie er komt te wonen. In de wandelgangen is het al gauw duidelijk, het is verkocht aan een familie uit Australië. Allerlei veronderstellingen doen de ronde. Vast een Engels sprekend gezin met kinderen. Niemand weet iets. Het enige dat we al gauw te zien krijgen is een wat oudere heer die af en toe het huis komt luchten, zodat het lijkt of er iemand woont. Zeker een kennis, van de nieuwe

bewoners, die in de buurt woont en het pand al iets bewoonbaars geeft.

Als ik op maandagmiddag op de hoek van de straat, tussen de geleegde afvalbakken op zoek ben naar mijn eigen bak, ontmoet ik de mysterieuze heer en we maken, al zoekend, ongewild kennis: "Woot u hier in de buurt, ik zie u zo vaak het huis luchten?" Vol verbazing kijk ik hem aan als hij antwoordt: "Nee, ik wóón daar," terwijl hij naar de overkant wijst. "Maar... U spreekt vloeiend Nederlands!" breng ik met moeite uit. Hij lacht en vertelt dat hij eigenlijk uit Hilversum komt en ongeveer dertig jaar in Australië heeft gewoond. Samen met zijn zoon hebben ze besloten terug te keren naar Holland. Als mijn gedachten weer op een rijtje staan, vertrouw ik hem toe: "Ik kom ook uit Hilversum, mijn vader had daar een kruidenierswinkel in een zijstraat van het Achterom." Opeens is het doodstil en ik hoor de spanning in zijn stem als hij zegt: "Was daar in de buurt een school?" Nietsvermoedend knik ik ja. "De Aloysius jongensschool. De mulo is daar nog steeds in gebruik." Hij heeft moeite verder te praten, het lijkt of hij weg wil lopen. Geëmotioneerd komen haperend de woorden: "Bij die winkel in dat straatje ging ik altijd snoep kopen!"

Oud wordt nieuw, nieuw wordt oud.

Een vleug van vroeger, van toen, van ver voor de oorlog. Daar lagen onze eerste contacten. We hebben nog lang nagepraat...

Hennie Lamaker

frituurpan hadden, die keurig de door jou ingestelde temperatuur vasthoudt... Toch niet gek hè, die vooruitgang!

Linda Eggenkamp

MIJN KERSTCADEAU

Toen ik een kleine jongen was had ik altijd in deze periode van het jaar geluk. Mijn vader was Nederlands, dus was hij een voorstander van Sinterklaas en mijn moeder Duits, dus was zij een voorstander van Kerstmis. Gevolg: beide feesten waren voor ons een waar cadeaufestijn.

Hoewel er op onze opvoeding best wel wat aan te merken was, waren we altijd, ook op onze verjaardagen, goed voorzien van nieuw speelgoed en boeken. Behalve mijn drie jaar oudere broer Loet, die was een beetje de pineut, want hij was jarig

tussen Sinterklaas en Kerstmis. Dan was de rek even uit de portemonnee van mijn ouders. Dat kon je zien aan zijn cadeautafel. Hoezeer ze ook hun best deden hem dat niet te laten merken. Op Kerstmis werd hij echter niet vergeten. Eens kreeg hij, na een gebruikelijk wat schrale verjaardag, met Kerstmis een windbuks. Een enorm, maar wat vreemd cadeau, gezien het feest van verzoening en vrede. Om het goed te maken. Een schuldgevoel kan de meest merkwaardige vormen aannemen. Kerstmis was een plechtige viering. Eerst mochten we twee weken lang niet in de zitkamer komen. Die was hermetisch gesloten: de Kerstman was bezig. Spanning steeg.

Op kerstavond – we hadden de hele middag gewacht in ons beste tenue – mochten we eindelijk naar binnen. Het sein was een klein tingelbelletje. De deur ging open. Een beetje bedremmeld schoven drie jongens stil achter elkaar naar binnen. Op een vooroorlogse grammofoon vooroorlogse kerkmuziek. Elk jaar met meer krassen. Een koor in het Duits met ‘Stille Nacht, Heilige Nacht’. De lampen waren uit. Er was alleen die prachtig zilverachtig versierde kerstboom, verlicht met tientallen echte kaarsjes. Bijna reikend tot aan het plafond. We gingen braaf op een rij voor de boom staan. Mijn vader pakte de accordeon en we zongen mee. Het ene kerstlied na het andere. Geconcentreerd, maar met een scheve blik naar de drie lolkende cadeautafels. Als de kaarsen uitgebrand waren, dat duurde altijd even, gingen de lichten aan en was de wereld opeens anders. De cadeaus lagen in onze kinderhanden.

Ik kreeg eens een autootje van plastic, Jetex stond er op. Iets groter dan een Dinky Toy, die ik liever had willen hebben. Die waren in. Maar van plastic? Nu ja, er was wat bijzonders mee aan de hand. Het was een raketautootje, waar je aan de achterkant, in een kokertje, een blokje harde brandstof deed, klepje dicht, lontje eruit, aansteken en weg spoot het ding over de vloer. Best gevaarlijk met al die mooie en brandbare spullen in de zitkamer. Op zolder wisten Loet en ik er wel raad mee. Jan Bernard was zes jaar ouder en interesseerde zich er meer voor. We sloegen een spijker in de ruwe vloerplanken, maakten daar een touwtje aan vast en lieten het autootje straalspuwend en sisend in het rond suizen. Spannend, spannend. Het stonk ook nog. Naar kruit of iets dergelijks.

Op Eerste Kerstdag gingen we, zoals elk jaar gebruikelijk, naar mijn oma in Oldenzaal voor een diner met ooms en tantes. Autootje Jetex mee. Het diner was saai. Is het altijd voor kinderen. Vooral als ouderen zo nadrukkelijk vrolijk doen. En al dat gepraat kan je toch niet volgen.

Na het eten wilde mijn oude, rijzige tante Jenny, die altijd over ons heen keek en in hemelse sferen leek te vertoeven, kostte wat het kost aan de piano gaan zingen. Het probleem was, ze kón niet zingen. Dat wist iedereen, behalve tante Jenny. Toen de eerste aria's naar de slachtbank werden geleid stonden oom Wim en vader op en zochten ander vertier. Oma, moeder en tantes poogden luid converserend boven het ‘gezang’ uit te komen. Ander vertier? Het was mijn Jetex autootje dat opeens intrigeerde. Oom Wim was altijd al wat tegendraads en geboeid door nieuwe dingen. Hij pakte het autootje van mij af, ging in de bijkeuken hamer en spijkers halen en sloeg tijdens het gezang een spijker in het fraai geboende parket van oma, die niets merkte vanwege tante Jenny. Parket waarvoor wij als kinderen altijd, als we uit de tuin kwamen, de schoenen uit moesten doen. Mijn autootje werd aangeliend aan de spijker, het blokje ging erin, lontje er uit, en toen – er waren meer ooms en volwassen neven en nichten

DE KERSTVROUW

Zou het dorpje Pouldreuzie een tijd van vrede tegemoet gaan? Sinds decennia was het verscheurd door de tegenstelling van kerkelijken en radicalen, van de katholieke school van de paters en de openbare gemeenteschool, de pastoor en de onderwijzer.

De vijandelijkheden die de kleuren van de seizoenen aannamen leken met de feestdagen aan het eind van het jaar te passen in het kader van de legendarische miniaturen. De nachtmis vond om praktische redenen de 24^e december om zes uur 's avonds plaats. Op hetzelfde uur gaf de schoolmeester, als kerstman verkleed, cadeaus aan de leerlingen van de openbare school. Zo werd de kerstman door zijn toedoen een heidense held, radicaal en antikerkelijk en de pastoor stelde hier het kindeke Jezus tegenover in een kerststal van echte mensen en dieren – beroemd in het hele kanton – het was alsof hij zo een golf wijwater in het gezicht van de Duivel gooide.

Ja, zou Pouldreuzie een wapenstilstand tegemoet gaan? De onderwijzer was namelijk na zijn pensioen vervangen door een onderwijzeres die niet uit de streek kwam en iedereen lette op haar om te weten uit welk hout zij gesneden was. Mevrouw Oiselin, moeder van twee kinderen – van wie één een baby van drie maanden – was gescheiden, wat een bewijs van trouw leek aan het niet kerkelijke principe. Maar de kerkelijke partij triomfeerde al de eerste zondag toen men de nieuwe onderwijzeres de kerk zag binnengaan, dat had iedereen gezien. Het lot leek beslist. Er zou geen heilig-

schennende kerstboom meer zijn tijdens de ‘nachtmis’ en de pastoor zou alleen de dienst uitmaken. Men was dan ook erg verbaasd toen mevrouw Oiselin haar leerlingen aankondigde, dat er niets aan de traditie veranderd zou worden en dat de kerstman op het gebruikelijke uur zijn cadeaus zou uitdelen. Wat voor een spel speelde zij? En wie moest voor kerstman spelen? De postbode en de veldwachter, aan wie iedereen dacht vanwege hun socialistische overtuiging, zeiden nergens van te weten. Iedereen was stomverbaasd, toen vernomen werd dat mevrouw Oiselin haar baby aan de pastoor leende om het kerstkindje in de levende kerststal te zijn.

In het begin ging alles goed. De kleine Oiselin sliep als een blok terwijl de gelovigen langs de stal liepen, waarbij hun ogen haast uit hun hoofd vielen van nieuwsgierigheid. De os en de ezel – een echte os en een echte ezel – leken vertederd bij het zien van een heidense baby die zo wonderbaarlijk veranderd was in de Verlosser. Jammer genoeg werd hij onrustig bij het voorlezen van het Evangelie en hij barstte in gebrul uit toen de pastoor de preekstoel beklom. Niemand had ooit een baby zó horen schreeuwen. Tevergeefs wiegde het meisje dat voor de maagd Maria speelde het kind tegen haar magere borst. Het jongetje, rood van woede, trapte met armen en benen en liet de gewelven van de kerk weergalmen door zijn woedend geschreeuw en de pastoor kon geen woord zeggen.

Tenslotte riep hij één van zijn misdienaren en fluisterde hij hem een bevel in het oor. Zonder zijn koorhemd uit te trekken ging de kleine jongen weg, en je hoorde het geluid van zijn klompjes buiten wegsterven. Enkele minuten later had de kerkelijke helft van het dorp, die in zijn geheel aanwezig was in het schip van de kerk, een ongelooflijk visioen, dat voor eeuwig en altijd in de heiligengeschiedenis van Bretagne gegrift was. Ze zagen hoe de kerstman zelf de kerk binnenstormde. Met grote passen ging hij naar de kribbe. Daar schoof hij zijn wattenbaard opzij, hij knoopte zijn rode tabberd los en gaf het kindeke Jezus gul de borst, waarop het opeens stil was.

Michel Tournier

omheen komen staan – werd er gewed hoeveel rondjes het ding op één blokje zou rijden. Inzet, de enkele goede wijnfles, die oma nog overhad na het overlijden van haar drankminnende inwonende broer, oom Hein. Oma wist van niets. Merkte niets. Wie de fles won weet ik niet meer. Ik was alleen bezorgd dat mijn autootje het niet zou overleven. Het werd een gedenkwaardige avond met een hoop gejoel. Toen we naar huis gingen klonken buiten, in de heldere sterrennacht, de midwinterhoorns. Ik hield mijn autootje vastgeklemd onder mijn arm. De blokjes waren op. Voor altijd. Het autootje kwam uit Engeland.

Sybert Blijdenstein

HET JAAR VAN DE EIKEL

Nee, we gaan het niet over onze mannen hebben... Dat is niet kies in de kersttijd. We gaan het hebben over de echte eikels, ze zijn namelijk met miljoenen – en met veel geraas – tegelijk van de bomen gevallen. Glimmend, beige bruin, met soms nog een petje op.

De eekhoorns zijn helemaal gek van vreugde en slepen zich wild om hun wintervoorraad veilig te verstoppen. Niet dat ze veel concurrentie hebben tegenwoordig. Vroeger wel, toen dronken de mensen eikelkoffie. Wie kan zich dat nú nog herinneren? Nu drinken we Senseo-koffie en spannende oriëntaalse theetjes. Vorig jaar, en menigeen is dat wellicht vergeten, vielen er ontelbare beukennotjes van de bomen, met hun houten bloemetjes eromheen, notjes met een hoog oliegehalte en ook al zo heerlijk voor de eekhoortjes en andere dieren. De eekhoorns gedijden goed. De vogels trouwens ook.

De natuur. We zijn er allemaal vol van. De kranten staan er bol van.

Waterhuishouding, klimaatveranderingen, warm, nat, te warm, te koud. De natuur... toch ook zo lief en goed, vooral in de achtertuin. Maar die natuur kan ook zo wreed zijn en gevaarlijk. Lijkt op ons mensen... We zitten 's avonds gezellig met ons kopje ‘van het een of ander’ naar de tv te kijken hoe op het scherm ons de angst-aanrijgende krokodillen worden getoond, en gieren kleine lammetjes verscheuren. Ver weg van ons bed hoor. Wij mensen fileren overigens ook alles wat los en vast zit, wat pootjes en een snavel heeft, en een bonten huidje om de nek vinden wij ook best prettig. En wij Blaricummers doen ook gewoon lekker mee, wij, dat piepkleine dorpje, stipje op de aardrijkskundekaart, daar kan je ook heel wat ‘natuurlijks’ zien als je even oplet.

Op een waterkoude januari morgen zit er een groot boos beest, een hongerige havik, alert tot in de puntjes van zijn vleugels... te zitten op iets... Doodstil, grote onbewegelijke bruine ogen... Wat doet hij daar? Wim T. Schippers kan nog zoveel drammen over het niet eten van KIP, deze havik had er geen boodschap aan. Hij zat gewoon KIP. Gestolen nog wel. Hij zat daar en plukte zorgvuldig de veren, die hij

't Singerweijtje

in een krans om zich heen legde, en met veel genoegen lepelde hij dat kippenbeest op. Duidelijk een stuk natuur, net als wij.

En is dat nu een kerstgedachte? Ja en nee. Ook wij zijn een stuk natuur, alleen met nogal wat hersens, die we best goed kunnen gebruiken. Moeten gebruiken ook. Voor vrede. Voor liefde. Voor vergevingsgezindheid. Vooral ook voor dankbaarheid. Volgend jaar zit er weer iets anders aan de bomen, of groeit weer iets moois rondom ons heen. En dan zijn we toch weer blij, misschien zelfs eventjes tevreden, net als die eekhoorns met hun eikel-tjes in 2006.

Aty L.S.

Bijvanck: 't Grachtje

sb

NEEM DE TIJD

Ieder mens heeft, vroeg of laat, jong of oud, iets met drie bejaarde oude mannen, met lange witte baarden te maken gehad, die een rol in zijn of haar leven hebben gespeeld.

De eerste is Sinterklaas met z'n mooie rode mantel en z'n mijter en... die lange witte baard. Als hij binnenkwam met zijn staf en het ‘grote boek’ waar alle hebberlijkheden en onhebbelijkheden in stonden, imponeerde hij altijd en de kleinsten keken in spanning en een beetje bang naar hem op.

De tweede is de Kerstman met zijn, op een rode slaapmuts lijkende, muts en lange witte baard. Het contact was heel anders. In warenhuizen en/of verenigingen was hij beleefd en vriendelijk en al die kerstcadeautjes die hij gul uitgaf ‘deden het’, want dat was het voornaamste.

De derde is Vadertje Tijd. Maar die zag je alleen op afbeeldingen of als een beeldje. Die hield met allebei z'n handen de grote zandloper vast. Op oudejaarsavond, precies klokslag twaalf draait hij de zandlo-

per om, en de fijne zandkorreltjes lopen dan door die kleine opening in het glas van boven naar beneden. Dat duurt 365 dagen en nachten en om de vier jaar zelfs 366.

Heeft u misschien nog zo'n kleine zandloper ergens in een hoekje van een keukenkastje staan? Meestal gebruikt bij het koken van eieren. Daar moest je dan bij gaan zitten en afwachten en geduld hebben. En blijven kijken naar de korrels. Soms werd je daar ongeduldig van: “Is dat ding nu nog niet leeg?” dacht je dan. Geen idee dat het maar drie minuten waren. Nu hebben we eierwekkers, die rinkelen wel en dus kun je in die tijd nog gauw, gauw wat anders doen. In dit jachterige leven waarin we ons niet meer de rust gunnen om eventjes te wachten. We zouden al die wekkers maar eens weg moeten doen en de zandloper weer in ere herstellen! Door daar naar te kijken en door de stilte, valt er even wat spanning van je af. Zo krijg je even een ander gevoel van ‘tijd’.

Op menig mooie, in stijl aangelegde, tuin staat op een strategische plek een grote zonnewijzer. Er is misschien niet eens aan gedacht dat je rekening moet houden met

de stand Noord - Oost - Zuid - West omdat die anders in 't geheel niet functioneert. Weet u wel hoe zo'n zonnewijzer werkt? Ook al staat die op nog zo'n mooie plek in de tuin? Gunt u zich wel eens de tijd om die eens af te lezen? Welk uur het is? Geen mens op de wereld kan de tijd veranderen. We moeten ons erbij neerleggen, in alle rust, die we kunnen opbrengen. Dan geef je ook een andere dimensie, en ook betekenis, aan het woord TIJD. Probeer het toch maar eens. Het zal u goed doen. Er valt iets van je af, en misschien tilt de zonnewijzer dan een tijpje op van de sluier van wat ‘eewwigheid’ is.

Ada Keizer

EEN ZUCHT VAN VERLICHTING

In het begin was er niets. Helemaal niets. Alleen de stille weerklonk tussen de grenzen van het lege en donkere oneindige heela. Zelfs God was er niet, en dat beviel hem helemaal niet. Het is immers geen lolletje om niet te bestaan. Zo zweefde hij door de stille duisternis, tobbed over zijn eigen afwezigheid en broedend op een plan om zichzelf te scheppen. Hij kwam er niet uit.

Hij krabde zich achter zijn niet bestaande oren en toen hij die voelde, besefte hij opeens dat hij een geluid moest maken om leven in deze lege brouwerij te blazen. Bij dit idee alleen al gaf hij een zucht van verlichting. Gedragen door de lucht van zijn adem weergalme zijn zucht door de kosmos, echode zoemend langs ruimtelijnen totdat er draden van trillend licht ontstonden. Gonzend reisden de kleuren kriskras door de ruimte en lieten lange sporen na, spetterden uiteen tegen de buitenkant van het heela om zich juichend in regenbogen en fonkelende hete lavastromen weer in het centrum van de oneindigheid te storten. Het licht werd vloeibaar en droop overal heen waar het gaan kon. Het weefde water en wolken, waaronder hun natheid stelde tot een stevige grond waarop hun brandende golven zich stortten in een onophoudelijk applaus. Zo werden uit Gods eerste zucht de sterren en de aarde geboren, en al wat leeft. En God was tevreden, want eindelijk bestond hij.

En ook de mensen waren tevreden omdat ze bestonden. In elke baarmoeder werd de schepping in versneld tempo herhaald, zodat iedereen zich bewust was van het eerste geluid als eerste herinnering. De

mensen wisten waar ze vandaan kwamen en als ze stierven was hun gehoor het laatste dat overbleef opdat het hen herinnerde aan hun oorspronkelijke bestemming, waar begin en einde samenvielen in een tijdloos eeuwig moment. Sommigen waren echter zo blij dat ze bestonden, dat ze helemaal vergaten dat ze eigenlijk niet bestonden. Overenthousiast begonnen ze zichzelf op de borst te kloppen. Net als God zelf trouwens, die uiterst zelfvoldaan was over het wonder dat hij had verricht door zomaar iets uit niets te scheppen, zichzelf tot leven te wekken. Zo boven, zo beneden. Geen wonder trouwens, want wat was God anders dan het geheel der schepping zelf? En wat waren de mensen anders dan stukjes gestolde God? Zelf was hij voldaan, maar de mensen waren zelfvoldaan en begonnen zichzelf steeds beter te vinden. En van het een kwam het ander en voor God het in de gaten had waren de mensen elkaar al in de haren gevlogen. Want tja, als je bestaat dan wil je ruimte hebben, en respect, en eer, en geld, en voor je het weet ook grasmaaiers, vliegtuigen en granaten. Dat hoort nu eenmaal bij een al of niet bestaand ik, en zo iets kan natuurlijk nooit goed aflopen.

De mensen vergaten wie ze waren en verloren zo hun ziel. Iets waar ze liever niet aan herinnerd wilden worden, want dan zouden ze weten dat ze eigenlijk niet bestonden, niet meer waren dan een zucht van God. En dan zouden ze nergens meer zijn, niemand meer zijn, en dat vonden ze toch een beetje eng. Ze deden dan ook van alles om die gedachte uit hun hoofd te zetten. Ze gingen roken en eten, werken en zweten, alleen om te vergeten. God kon dan ook niet anders dan ze af en toe wakker te schudden uit hun gedroom over eigen ikjes. Sommigen waren echter zo verslaafd aan zichzelf dat ze rampen en oorlogen nodig hadden om wakker te worden. Maar bij anderen waren ziektes en ongelukjes al voldoende om hun domme identificaties met zichzelf weer los te laten. En gelukkig waren er ook mensen die zelfs al van het geluid van de stilte wakker werden. Omdat God wilde dat iedereen op zo'n vredige en zoete manier zou ontwaken, wikkeld hij de stilte in geluiden en beelden. En sinds die tijd vertelt de mooiste muziek over stilte, en herinnert het zwijgende kaarslicht aan het tijdloze waarin alle wezens eindelijk weer één, onsterfelijk en vrij zijn.

Satyamo Uyldert

OLIEBOLLEN

Begin jaren zestig was de woningnood zo mogelijk nog groter dan nu. Als je wilde trouwen – samenwonen was schandelijk, en dus not done – ging je inwonen bij je ouders of je zocht, zoals ik, inwoning bij een alleenwonende oude dame.

Aan een van de kaden in het centrum van Amsterdam huurden we op één hoog een vrij grote achterkamer van een 'kamer en suite', met gebruik van keuken en toilet. Een douche was nergens te bekennen, dus zaten we iedere vrijdagavond in een dampend badhuis op onze beurt te wachten. Om ondertussen vanuit de bezette douchehokjes getrekt te worden op luid galmende liederen van de, zich een René Froger wanende, badderaars.

Zoals gezegd was de kamer een deel van een 'en suite', en daardoor met slechts twee schuifdeuren gescheiden van de woonkamer van onze hospita. U begrijpt dat stilte was geboden, temeer daar we er ook sliepen. Het scheelde dat we allebei fulltime werkten en in de weekenden vaak onze ouders bezochten in het Gooi. En dan het koken! Iedere avond na mijn werk, met vaak in mijn tas twee heerlijke paardenbiefstukjes, klopte ik op de kamerdeur van mijn verhuurster en overlegde we wie wanneer zou mogen koken (mijn man kookte nooit, ook dat was not done).

We waren er in oktober ingetrokken en de feestdagen naderden. Ik had natuurlijk jarenlang gezien hoe mijn moeder de heerlijkste oliebolletjes bakte en ik besloot dat ik dat ook wilde gaan proberen. Ik kocht meel, rozijnen, krenten, sukade en vooral niet vergeten gist en olie. Op oudejaarsmiddag begon ik alles bij elkaar te gooien en roerde met een lam wordende hand – mixers bestonden toen nog niet – net zo lang tot ik een glad deeg had. Daarna werd de pan met deeg met een theedoek eroverheen dicht bij de kachel gezet om het langzaam te laten rijzen. En dat was altijd weer afwachten. Zou het omhoog willen komen of niet? Gelukkig lukte het, en toen het deeg bijna over de rand heen liep begon ik in de keuken met geopende ramen de olie op te warmen. Nu nog even weten hoe heet de olie dan moet zijn. Ik had geleerd dat als een licht blauwe walm boven de pan verscheen de juiste temperatuur was bereikt, maar ik vond het toch best spannend. Toen ik dacht die blauwe gloed te zien pakte ik twee eetlepels, schepte een dotje deeg uit de pan en liet het in de hete olie zakken. En hoera, het vet siste, het deeg vormde zich en het leek er inderdaad op dat ik oliebolletjes aan het bakken was. Enthousiast bakte ik en bakte ik.

Toen het beslag op was had ik twee schalen vol en besloot ik er één aan mijn hospita te brengen. Ik wandelde de lange gang in en klopte aan het eind daarvan aan haar deur. Ze deed open en stralend hield ik haar de schaal voor met de woorden: "Ik heb net oliebolletjes gebakken en deze schaal is voor u." Nou, ik zal haar reactie niet gauw vergeten.

Eerst trok een glimlach over haar gezicht. Toen snoof ze nadrukkelijk, haar mondhoeken trokken naar beneden, haar lippen knepen samen om daarna met een zuur pruimenmondje te zeggen: "Alles goed en wel, Conny, maar dit hebben wij niet afgesproken. Het gebruik van de keuken houdt niet in dat je mijn keuken in de olielucht zet." Helemaal afgebluft staarde ik haar aan, pompelde een excuus en maakte me uit de voeten, waarbij ik omkijkend zag dat ze wél mijn heerlijke schaal met oliebolletjes mee naar binnen nam.

Teruggekeerd in mijn kamer at ik eerst ietwat gefrustreerd vijf oliebolletjes en ging

CONTACT-GESTOORD

Ken ik u niet ergens van? Zo ja: sorry! Mijn welgemeende excuses! Ik ken het namelijk allemaal niemer bijhouden. Als u nou gewoon binnen de juiste context verschijnt, lukt het me nog wel aardig. Dus aspergeklanten in de boerderijwinkel, ouders op het schoolplein, burens van burens bij hun eigen huis, kerstbomenkopers op de akker, ex-klasgenoten op reünies en vrienden van vrienden bij die vrienden.

Een mens kan maar een beperkt aantal kennissen kennen. En ik ben inmiddels véér over die limiet. Toen we in 2001 de aspergekwekerij van mijn vader overnamen, heb ik me niet gerealiseerd hoeveel extra mensen je daardoor leert kennen. Alleen al op de moederzaterdag krijg ik zo'n vierhonderd mensen in de winkel. En die kennen mij zonder uitzondering beter dan andersom. En via je schoolgaande kinderen krijg je er weer honderden kleine en grote kennissen bij. Ik fietste laatst van school naar huis en toen heb ik onderweg tien keer "hoi" of "goedemiddag" geroepen. Dat is een stukje van vijfhonderd meter en ik tel de mensen op en naast het schoolplein niet eens mee. Mijn probleem is dat ik maar van de helft van die mensen de naam en achtergrond kan oplepen. Van de andere helft weet ik alleen maar dat ik ze beter zou moeten kennen. Misschien merkt u in een gezellig gesprek met mij niet eens dat ik zo moet nadenken waar ik u van ken, want ik moet tot mijn schande bekennen dat mijn trukendoos inmiddels behoorlijk uitgebreid is. Maar regelmatig val ik door de mand, en een paar keer per jaar hardhandig. En ik bedoel het echt goed, dus vandaar: SORRY!

En ach... de tijd. Die helpt ook niet mee. In mijn grijze spons is de afdeling 'herinneringen lagere school' al zo goed als onbereikbaar, en bovendien: hoe meer nieuwe kennissen, hoe minder ruimte voor de bekenden. Omdat ik me schaam voor mijn vermeende desinteresse ga ik af en toe het dorp uit. Maar dan kom je alleen al bij de Hema in Huizen weer drie bekenden tegen, waarvan ik gelukkig alle namen én achtergronden wist. Waaronder Sybert, die je overhaalt een stukje voor 'hei & wei' te gastschrijven. Bij deze dus. Kan ik gelijk van de gelegenheid gebruik maken voor het plaatsen van een oproep. Wil iedereen die mij kent in vervolg een naamkaartje dragen als hij (m/v) mij buiten de juiste context tegenkomt? Want ik word er contactgestoord van, zoveel aardige kennissen.

Mariëlle Bakker

toen zitten lezen. Na ongeveer drie kwartier begon er heel lichtjes een bepaalde niet lekkere geur mijn neus binnen te dringen. Na vijf minuten wist ik het zeker. Mijn hospita was zuurkool aan het koken. Nu ja, dat kan, maar toen de geur na enige uren nog steeds onze kamer binnendrong en vervolgens overging in een aanhoudende lucht van zuurkool die aanbrandde, begon ik toch te denken aan een soort wraakoefening.

Enfin, de hele oudejaarsavond hebben we met open ramen, in dikke jassen gehuld, in bed onder de dekens doorgebracht. Dat had ook wel iets, maar het gekke is dat ik nadien nooit meer oliebolletjes heb gebakken en ook nooit meer zuurkool heb gegeten.

Conny Rector

ACH, DEZE TIJD...

In oktober lagen ze alweer in de tuincentra en diverse andere winkels: *de kerstaccessoires!* Met temperaturen ver boven het gemiddelde voor de tijd van het jaar, probeerde men je op zo'n manier vast in kerststemming te brengen, maar bij mij persoonlijk lukte dat echt niet. Met eerst nog Sinterklaas in aantocht, ben je daar toch nog niet aan toe, of wel?

Wanneer je 's avonds over straat gaat, in het donker, brandt er al best veel verlichting en dat lijkt ieder jaar wel meer te worden. Tuinen en gevels worden steeds meer versierd. Hoe meer en fantasierijker, hoe mooier vinden degenen die hieraan meedoen. De kranten staan er ook al vroeg vol van: kerstdiners, zo spoedig mogelijk reserveren, want vol is vol. Dus: wees er maar snel bij, wanneer je buitenshuis wilt gaan eten.

Je hoeft niet van voor de 2^e wereldoorlog te zijn om je ook andere tijden te herinneren; veel meer ingetogen. Niet zo veel verlichting buiten, maar veel meer in huis. De kaarsen die brandden en zo lekker zwart konden roeten, de kerstboom met echte kaarsjes, waar uit veiligheidsoverwegingen een emmer water onder stond om te kunnen blussen wanneer een kaarsje te ver was opgebrand en de tak had vlam gevat. Je zat dus voortdurend op te letten en de boom was alleen verlicht wanneer je in de buurt was. Kan het me nog goed herinneren; vooral niet in de buurt van de kerstboom spelen, want dat was te gevaarlijk. Je was er echt mee bezig.

Of toch maar deze tijd van kunstkerstbomen en elektrische kaarsjes, die zelfs kunnen knipperen; veelal gekleurd (leuk voor de kinderen) of lichtsnoeren met beertjes of andere figuren. Wel zo veilig. Wat je ook steeds meer ziet zijn hele dorpjes, compleet met schaatsbanen en treinparscours. Je hoeft alleen maar een schakelaar in te drukken om alles tegelijk te laten branden en hebt er verder geen omkijken meer naar! Zingende kunstkerstmannen en rendieren; je kunt zo gek niet bedenken wat er allemaal in deze tijd te koop wordt aangeboden.

Er worden zelfs 'lichttochten' georganiseerd, om feestelijk verlichte dorpjes te gaan bekijken. Best leuk om te zien hoeveel werk die mensen ervan hebben gemaakt, maar in hoeverre heeft dit allemaal nog met het echte kerstgebeuren te maken?

Wanneer de Wijzen uit het Oosten destijds zoveel verlichting hadden aangetroffen, hadden ze de Ster misschien helemaal niet nodig, of toch om de weg te wijzen, want een navigatiesysteem was in die tijd nog niet uitgevonden.

Met een tjeje nostalgie kijk ik terug naar vroeger, toen op kerstavond de kerstboom werd opgetuigd, die dan 's morgens, op Eerste Kerstdag stond te stralen en zo lekker rook! Glunderende kinderen, waar de lichtjes van de kaarsjes in weerkaatsten!

Heel vroeg uit bed om met z'n allen te ontbijten, met veel kaarsjes op tafel en daarna naar de kerk, waar van dat prachtige

L.W.R. Wenckebach

"TIJD, HET ENIGE DAT JE HEBT..."

Niemand weet precies waar een Nederlandse zwaluw zijn winter in Afrika doorbrengt, wel weten we dat ze een tocht van ruim 6000 km afleggen, op twee vleugeltjes en een paar gram vet als brandstof. Vele miljoenen trekken ieder najaar naar dit werelddeel en gelukkig komen er ook heel veel weer terug in het voorjaar.

Ze moeten wel, want hun prooidieren zijn in de winter hier onbereikbaar. Maar hoe weten ze dat? Wij weten dat licht en donker voor de vogels tijdseenheden zijn. Verder kennen ze het seizoensritme. Maar het blijft toch een mysterie hoe ingenieus zij met 'tijd' omgaan. Tijd is ook ons kapitaal, ons individuele vermogen. We vinden dat de tijd schaars is geworden. Is dat wel zo? Hebben we de tijd zelf niet tot schaarsste verklaard? Toen de creatieve mens zich steeds meer met techniek begon te omringen, liet hij zich pressen tot een leven waarin hij niet langer zelf kon bepalen hoe hij zijn tijd indeelde. Terwijl je juist in een creatieve omgeving gemakkelijk iets leert, je een stimulans krijgt om goede dingen te doen. Tijd is bepalend voor de kwaliteit van ons leven. Kunnen we de tijd 'tegenhouden' om het eeuwigheidsbesef terug te krijgen? De persoonlijke tijd is van onszelf. Je kunt ze gebruiken en ervaren hoe je zelf wilt. Niet slecht om af en toe een kluisenaar te zijn, tijd nemen om te denken. Want het kost tijd om over tijd na te denken. Er is zelfs al een beweging opgericht: "Tegen de tirannie van de tijd", zij wensen een 'tijdsloos' bestaan, de tijdsklok van het menselijk lichaam moet als basis voor het bestaan gelden. En niet te vergeten de frisse denker Bas Haring, die als filosoof populair-wetenschappelijke programma's verzorgt o.a. op de tv en er ook steeds op hamert en je aanmoedigt om vooral zelf te denken en na te denken en niet zo onnadenkend met alle 'tijden' mee te waaien.

Tijd is geweldig, tijd is uniek. Voor 2007 wens ik u toe dat u ingenieus, net zoals die zwaluw, met de tijd om leert, kunt en blijft gaan.

Corryn de Vrieze

PvR

ge kerstgebeuren werd verteld. De geboorte van Hem, die al die feestverlichting niet nodig had; Hij was immers zelf Het Grote Licht! KERSTMIS, zoals het gelukkig nu ook nog, hoewel in mindere mate, wordt gevierd.

Ach, deze tijd... misschien dat onze kinderen dat later ook zullen zeggen en met liefde praten over Kerstmis, zoals zij het vroeger beleefden. Wie weet...

Tiny de Wit

DE KLEUR VAN HET KERSTFEEST

Er is geen feest in het hele jaar waarbij we onze huizen zo versieren als bij het kerstfeest. We brengen van binnen en van buiten allerlei versieringen aan. We zetten zelfs midden in de huiskamer een boom die ook weer versierd wordt. Soms zetten we er een grote of kleine kerststal bij die ook is opgesierd met kleurige figuren.

Allerlei kleuren verhogen de feestvreugde. Verlangen we diep in ons hart naar een wit kerstfeest met veel sneeuw en fonkelende sterren, binnen in en rondom het huis moet het er toch wel wat kleurrijker uitzien. Welke kleuren voeren daarbij de boventoon?

Zal het rood zijn omdat het zo warm aanvoelt of houden we liever van de goudkleur? Er zijn zelfs nu ook kerstballen die bedrukt zijn met een fluwelen print en het schijnt dat er naast het groen van de kerstboom er nog andere groene decoratieartikelen in opgang zijn gekomen.

Zelfs het zwart van de feestkleding maakt deel uit van de kerstversiering. Het zal dus moeilijk zijn om een specifieke kleur aan te wijzen die zich leent om de feestvreugde van het kerstfeest uit te drukken. Wel is het duidelijk dat het veelkleurig kan zijn en het liefst in felle combinaties. Binnen de chique van kerstbomen met één kleur ballen, mat of glanzend, kan er ook met allerlei kleurencombinaties worden gewerkt. Kenners hebben al geconstateerd dat voor dit jaar groen, maar ook zwart gecombineerd wordt met het aloude rood en goud.

Natuurlijk zal ieders persoonlijke smaak wel een rol spelen bij het uitzoeken en bepalen van de juiste kleur of een combinatie van kleuren. In ieder geval zullen de kleuren kunnen zorgen voor een feestelijke warmte bij een wit besneeuwd en koud kerstfeest.

Jan Willems

OPA OUD?

(ingezonden brief)

Met de Kerst ga ik altijd een paar uurtjes op bezoek bij mijn grootouders. Bij een kopje koffie en een dennenkoek kom ik aan de praat met mijn 85 jaar oude opa. Ik vraag hem wat hij van het oud worden vindt. Opa is een kwieke man, die wel eens wat pruttelt en knort, maar die zich verder nog erg jong voelt.

Oma wijst hem er regelmatig op dat ook aan hem de tand des tijds niet voorbij gaat, maar daar is hij het niet mee eens. Ons gesprek ging als volgt. Opa: "Ik ben niet oud. Helemaal niet. Hoe kom je daarbij? Ik voel me nog net zo jong als vroeger. Maar, het valt me wel op dat alles wel verder weg is dan vroeger. Ze maken de straten langer. Voor meer huizen, zeggen ze. Het is daardoor een stuk verder naar de brievenbus op de hoek. En ze hebben in de straat een lichte heuvel gemaakt. Ik heb het trouwens opgegeven me te haasten naar de bushalte, omdat de bus toch steeds eerder vertrekt. Nieuwe dienstregelingen. Bovendien zijn de bustreden een stuk steiler geworden. Nieuwe bussen. Heb je ook gemerkt dat ze de 'hei & wei' en de Laarder Courant de Bel in een kleinere letter drukken? Het heeft geen zin om iemand te vragen ze hardop voor te lezen, want iedereen om me heen praat tegenwoordig zo zacht, dat ik het nauwelijks kan verstaan. Ook met de mode is het merkwaardig gesteld. De kleding wordt veel krappere gemaakt, vooral rond het middel en de heupen. Ik kan bijna niets meer vinden dat nog past bij mijn slanke figuur. Raar, ook de mensen om me heen veranderen, ze zijn veel jonger dan ik, toen ik nog zo jong was. Aan de andere kant zijn mensen van mijn leeftijd een stuk ouder geworden, dan ik nu ben. Gisteren kwam ik na lange tijd je tante Miep weer eens op straat tegen en die was zo oud geworden dat ze me niet eens meer herkende. Ik moest haar eerst vertellen wie ik was. En vanochtend, bij het opstaan – ik moest nog aan dat arme mens denken – zag ik mezelf in de spiegel en zag dat de spiegels van nu zijn ook niet meer van zo'n goede kwaliteit zijn als vroeger. Nee, echt ouder ben ik niet geworden. Bovendien is mijn geheugen nog goed. Of niet soms, Peter?" "Sorry opa, ik ben Henk." "Nou ja, op z'n verjaardag mag senior toch wel eens iets vergeten?" "Maar opa, het is Kerstmis..."

P. Kaasberg

Altijd Bloemen

Christiane Calis

Jelle Hoekstra

Dorpsstraat 9 d, 1261 ES Blaricum
06-55176039 mobiel 06-24815059

tel. 035-5315703 fax 035-5381680 e-mail: info@altijdbloemen.nl

HOVENIERSBEDRIJF P.E. CALIS

- * Tuinadvies
- * Aanleg en onderhoud
- * Tuinarchitectuur
- * Sierbestrating

Witzand 1 - Blaricum (035) 5311912

J. Vos

WONINGINRICHTING
Linnen en Bedtextiel

Huizerweg 2 Blaricum
Tel. 035 538 33 93

www.ijssalondehoop.nl

Hoveniersbedrijf
Roest - Borsen

Fred Roest en Bert Borsen

Schietspoel 27, 1251 XT Laren
Tel./Fax 035 538 44 70

Colofon

hei & wei bestaat mede dankzij een advertentiecontract met de gemeente, donaties en de adverteerders

Eindredactie:

Sybert Blijdenstein

Kopij: William Singerweg 13, 1261 EH Blaricum (035) 5383893 of 06-54995520 of aan redactieheienwei@xs4all.nl

Redactie: Ada Keizer, Christa Hogenkamp, Hennie Lamaker, Conny Rector, Frans Ruijter, Rob Tammerijn, Satyamo Uylert, Corryn de Vriese-Brandenburg, Jan Willems, Tiny de Wit, Adrie van Zon

Medewerkers: Anneke Bruggeman-Mulder, Ria Bulten-v.d. Mik, Linda Eggenkamp, Nico de Gooijer, Aty Lindeman-Strengholt, Piet Niks, Ina Schaafsma, Tjerk Visscher, Gerbe v.d. Woude

Advertentie-, sponsoropdrachten:

Jacqueline Gesink, tel.: (035) 531 31 62

Uitgever: Stichting Dorpsblad Blaricum

Voorzitter: Huub de Klerk

Secretariaat: Jacqueline Gesink,

gesink@cs.com

Penningmeester en donateursinformatie:

Pim Baljet, tel. (035) 538 31 58

Banknr. 55.16.17.047

t.n.v. Stichting Dorpsblad Blaricum

Druk: JM2 grafische producties, (035)

5316520

Oplage: 4.500

Protestantse Gemeente

Blaricum

Zondag 17 december 10.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum.

Vrijdag 22 december 20.00 uur
Kerstconcert (zie Dorpsagenda).

Zaterdag 23 december 19.00 uur
Kinderkerstfeest met Kerstmusical, opgevoerd door de kinderen.

Zondag 24 december 10.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum.

Zondag 24 december 16.00 uur
Extra opvoering van de Kerstmusical door de kinderen.

Zondag 24 december 22.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum.

Kerstnacht m.m.v. Kerstprojectkoor o.l.v. Anton Helmink.

Maandag 25 december 10.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum.

Kerstochtend gezinsdienst m.m.v. muzikolistenten.

Zondag 31 december 11.00 uur
in de St. Jansbasiliek te Laren

Mw. Ds. J.C. van de Putte, Eemnes en Pastor J. Vriend, Laren.

Oecumenische Oudejaarsviering voor Blaricum, Eemnes en Laren.

Zondag 31 december 19.30 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum.

Oudejaarsdienst m.m.v. muzikolistenten.

Maandag 1 januari 2007
Nieuwjaarsdag: geen dienst in de Dorpskerk.

Zondag 7 januari 10.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum.

Zondag 14 januari 10.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum.

Zondag 21 januari 10.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum.

Zondag 28 januari 10.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum.

Afsluiting Bijbel Schoolweek.

Zondag 4 februari 10.00 uur
Prof. Dr. M. den Dulk, Alphen aan den Rijn.

Tijdens de kerkdiensten is er kinderoppas (0-4 jaar) en kinderkerk (4-12 jaar).

De jeugdkapel voor jongeren van 12-18 jaar komt éénmaal in de 14 dagen bijeen in De Blaercom. Zie ook:

www.protestantsegemeentebларicum.nl

R.K. Parochie

St. Vitus Blaricum

Diensten in het weekend
Zaterdag 17.00 uur en
zondag 11.00 uur

Eucharistieviering of
Woord en Communieviering.

Zondag 17 december
Kindernevendienst.

Door de week:
donderdag 19.15 uur

Avondgebed in de dagkapel.

Bijzonderheden:
Donderdag 14 december 19.15 uur

Viering van bezinning en inkeer ter voorbereiding op Kerstmis.

Zaterdag 23 december 17.00 uur
Woord en Communieviering.

Zondag 24 december
Geen viering in de ochtend.

KERSTAVOND 19.15 uur
Dienst voor de kinderen op Kerstavond m.m.v. het Kinderkoor. Tijdens de dienst mogen de kinderen een (lieft zelfgemaakte) versiering in de kerstboom hangen.

23.00 uur Kerstnacht
m.m.v. het Gemengd Koor St. Cecilia.

Maandag 25 december
HOOGFEEST VAN KERSTMIS

11.00 uur Eucharistie
m.m.v. het koor Timeless.

15.30 uur Kindje wiegen
Liedjes zingen rond de kerststal met de allerkleinsten.

Dinsdag 26 december 10.00 uur
Viering van de Tweede Kerstdag.

Zaterdag 30 december 17.00 uur
Woord en Communieviering.

Zondag 31 december
OUDEJAAR

11.00 uur Oecumenische viering in Laren (géén viering in Blaricum).

Maandag 1 januari 2007
NIUWJAAR

11.00 uur Eucharistieviering.

Zondag 7 januari 11.00 uur
Driekoningen viering met na afloop Nieuwjaarsreceptie van de parochie in het Vitusgebouw.

Voor verdere informatie:
Zie informatiebord bij de hoofdingang van de kerk, of Pastor C. Lavaleije, Kerklaan 19, 1261 JA Blaricum.

Tel.: 035-53 83153.
E-mail: stvitusbларicum@hetnet.nl

KOPIJ

Heeft u iets te melden over uw club, vereniging, evenement of andere zaken in Blaricum of heeft u als Blaricummer (elders) iets meegemaakt dat de vermelding waard is (uiteraard ter beoordeling van de redactie)? Laat het ons weten. Bij voorkeur per e-mail aan de redactie:

redactieheienwei@xs4all.nl. Niet groter dan een half A4. Eventueel met bijpassende foto. Verkorte opname in de Dorpsagenda kan ook.

Reacties op hei & wei-artikelen worden alleen geaccepteerd als deze voorzien zijn van volledige naam en adres. Plaatsing is uiteraard afhankelijk van de beschikbare ruimte en is steeds ter beoordeling van de redactie.

Kopij voor het februarinummer
inleveren uiterlijk 29 december 2006 en voor het maartnummer uiterlijk 26 januari 2007 bij de eindredactie, Sybert Blijdenstein, per bovenstaande e-mail, of per post, William Singerweg 13, 1261 EH Blaricum.

Verschijningsdatum februari nr.:
25 januari 2007.

DE TIJD TE LIJF

De tijd te lijf met onzinnig wrede wapens met coole rappende kreten met satellieten in 't heelal.

De tijd te lijf met een verhaal uit een oud boek, - en zij gingen haastig en vonden Maria en Jozef en het kindeke liggend in de kribbe -.

De tijd te lijf, niet met vrome betweterij, niet met vals sentiment, en niet met aandoenlijke liederen.

De tijd te lijf met lichaam en geest in gebed. In het begin was er alleen het woord. Alle dingen zijn door het woord geworden. Door het woord kwam het leven en het leven werd het licht in de mens.

De tijd te lijf gaat het levende woord, in het leven en het sterven. Ik weet dat ik nu zwijgen moet. Mijn God, kom ook in mijn hart en ga ook voor mij de tijd te lijf.

(vrij naar Elisabeth Wijnands)

GEMEENTE AGENDA

Gemeentehuis Nederheem
Zie ook: www.blaricum.nl.

December 2006

Raadsvergadering:
donderdag 21 december om 20.00 uur

Januari 2007

Cie I, Welzijn, Sport & Sociale Zaken:
dinsdag 9 januari om 20.00 uur

Cie II, Ruimtelijke Ordening en Beheer:
woensdag 10 januari om 20.00 uur

Cie Financiën:
donderdag 11 januari om 20.00 uur

Raadsvergadering:
woensdag 18 januari om 20.00 uur

Ophalen oud papier en karton

Bezit u een blauwe container:
Zie het schema van de GAD op www.GAD.nl.

Heeft u nog geen blauwe container:
wordt huis-aan-huis opgehaald in het oude dorp op de 4^e woensdag v.d. maand, en in de Bijvanck op iedere 2^e zaterdag v.d. maand. Vóór 9.00 uur 's ochtends aan de weg zetten.

Bij scholencomplex de Bijvanck staan bij de hoofdingang 4 blauwe papiercontainers. Tijdens schooluren te gebruiken.

GAD Afvalinfopunt & klein chemisch afval: bij de muziektent in het oude Dorp elke 4^e dinsdag van de maand van 9.00-12.00 uur, en bij het

Scheidingsstation Huizen, Ambachtsweg. Geopend:

dinsdag t/m vrijdag 8.30-12.30 uur en 13.00-16.30 uur, zaterdag 9.00-16.00 uur. 's Maandags gesloten.

INBRENG ROMMELMARKT 2007

Gaat u binnenkort uw zolder, kelder of rommelkast opruimen? Goed idee, want u kunt uw goederen weer inbrengen voor de Rommelmarkt 2007, die traditiegetrouw plaatsvindt op de Blaricummerie op Koninginnedag. U kunt uw spullen brengen naar Rie Rigter, Eemnesserweg 4, Blaricum.

Groot meubilair, zibanken, koelkasten, matrassen e.d. gelieve u niet te brengen.

piano, gitaar en keyboardlessen

C. Lucas
Lesstudio Blaricum: Bierweg 6
035 - 526 29 73
Gediplomeerd lid KNTV

Marianne Blijdenstein-Piël
William Singerweg 13
1261 EH Blaricum
035-5383893
Portretten, landschappen, woonhuizen, tuinen en huiskinderen.
Geef aan huis opzichten in groepverband.

Bestrijding van plaagdieren en houtworm
Tel. (035) 5256051
www.plaagdieren.nl
Ook in houten antiek!
SVO / EVM gedipl.

't Draadje
Uw kleding in topvorm!
Kleding verstel- en herstellwerk
Bellen kan altijd (behalve zondag)
Tel. (035) 692 1876 Mob. (06) 128 54070
Open: di. wo. do. 13.00 uur-18.00 uur
Verder alleen op afspraak.
Christine Noordans
Fok 16, 1276 HW Huizen
Graag tot ziens!

MIXIT Dorpsstraat 8 a
Blaricum centrum
MIXIT MUSIC 035-533 6 777
Geniet van goede audio
www.mixitmusic.nl

de Specht
Boom-, en Groenverzorgingsbedrijf Blaricum
Telefoon 035 - 531 02 09
B.g.g 035 - 694 73 53

Van Vuure
De uitvaartondernemer voor 't Gooi en omstreken
Dag en nacht bereikbaar
(035) 624 75 31
www.vanvuure.nl

D. BEEK
AARDAPPELEN- GROENTEN- EN FRUITHANDEL
Dorpsstraat 3, Blaricum, tel. (035) 5383409

Koot techniek
→ technische installaties
→ technisch onderhoud
→ (RVS) constructie
Venenweg 3, 1261 HX Blaricum
Tel: 035-5384020, fax: 035-5384021

De marktplaats voor alle kunstliefhebbers
www.seesle.com
seesle art

de "Brijlant" versierder van 't Gooi
FRITZ HÖRL
EDEL SMID - JUWELIER
Dorpsstraat 8 - 1261 EH Blaricum
Tel. (035) 531 79 98

ARMARIUM
Meubelmaatwerk van ontwerp tot uitvoering
Interieur
Restaurantie van antieke meubelen
Meubelstoffering
Antiek in - en verkoop
Winkels Angerechtsweg 4 1261 XH Blaricum Marktstraat 50 1411 EB Naarden Vesting
Werkplaats Angerechtsweg 3a 1261 XG Blaricum
Telefoon 06 50692151 06 55867534 035 5268863

Sabine van Kleef
brillen & contactlenzen
Garfranco Ferré - J.P. Gaultier - Gucci - Polo Ralph Lauren - Moschino - Valentino - Matsuda
Gedipl. optometriste en contactlensspecialiste. Lid ANVO.
Leverancier van het ziekenfonds. Ook Agis-vergoeding! Gratis oogdrakmeting
Dorpsstraat 6, Blaricum. Tel. (035) 531 60 64

Siertuincentrum Calis
TUINAANLEG EN ONDERHOUD
• Vaste planten, heesters, coniferen en bomen
• Kamerplanten, snijbloemen en boeketten
• Perkplanten en bloembollen
• Meststoffen, sierbestrating, tuinhout, grondsoorten in zakken of los gestort
Schapendrift hoek Eemnesserweg Blaricum • 035 - 531 17 01

Jan en André Visser
LEVERING VAN O.A.
Wasmachines, Gasfornuizen, Boilers, Geysers, Kachels, Stofzuigers, Verlichtingsartikelen
AANLEG EN ONDERHOUD VAN:
Gas-, Water- en Sanitaire installaties. Elektrische installaties
ELECTRICIEN: Evenaar 8 telefoon (035) 538 24 85

SPECIALIST IN ZELFGEMAAKTE VLEESWAREN
Stut uw slager
Schoolstraat 2a, Blaricum, tel. 538 34 30

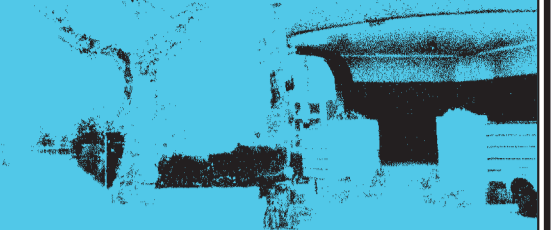

30e jaargang
nr. 304
februari 2007

hei & wei

dorpsblad voor Blaricum

HEI & WEI IS HET DORPSBLAD DOOR EN VOOR ALLE BLARICUMMERS EN IS EEN UITGAVE VAN DE STICHTING DORPSBLAD BLARICUM.

BLARICUMS NIEUWS

Samenwerkingsbesluit BEL. De colleges van de drie BEL-gemeenten hebben in december de BEL-samenwerking definitief vastgesteld, met inachtneming met het positieve advies van de drie ondernemingsraden. Daarbij is ook de Gemeenschappelijke Regeling vastgesteld, de juridische basis van de gezamenlijke werkorganisatie, de drie eigen gemeenteraden, de drie colleges, de beleidsvrijheden en het behoud van de eigen identiteiten. De raden beslissen in januari. Verdere uitwerking volgt.

€ 200.000 subsidie ontvangen de drie BEL-gemeenten van de regering (BiZa) voor de totstandkoming van de BEL-samenwerking, in het kader van innovatieprojecten op het gebied van het binnenlands bestuur.

BEL-raadhuis in Eemnes. De nieuwbouw start medio 2007 in de Zuidbuurt. Het gebouw kan per 1 september 2008 worden betrokken. Er komt de gezamenlijke huisvesting in voor de ambtelijke BEL-werkorganisatie, een bestuursvleugel voor Eemnes en voor een kleine ambtelijke staf.

Het gemeentehuis Nederheem wordt verkocht i.v.m. de nieuwbouw van het a.s. BEL-raadhuis. Een kleiner pand wordt gezocht voor het college en een klein aantal ambtenaren. Gedurende die periode zal Nederheem gehuurd worden van de a.s. nieuwe eigenaar.

Provinciale enquête naar fusies in het Gooi. De provincie Noord-Holland houdt onder de inwoners van het Gooi en de Vechtstreek een enquête over de gemeentelijke herindeling. Van de acht gemeenten doen er vier aan mee. Blaricum, Laren, Huizen en Weesp hebben laten weten de enquête (nog) niet aan hun inwoners voor te leggen.

Nieuwe brandweerkazerne. Voor de eventuele bouw van een nieuwe kazerne (€ 1,3 mln.) aan de Bergweg c.q. Singel moet het college van de raad eerst nog nader onderzoek verrichten en met een planvoorbereiding komen. Het college krijgt hiervoor € 30.000 ter beschikking. De raad wil ook eerst nog helderheid over de regionale samenwerking en de nieuw te bouwen kazernes elders. Het moet ook leiden tot een 'kosten minimaal' effect voor Blaricum.

Uitbreiding algemene begraafplaats. De raad heeft besloten dat deze uitbreiding – met bijna twee hectare / genoeg voor de komende 40 jaar – zal plaatsvinden aan de noordwestelijke kant van de begraafplaats. Een stuk bos, de bijenschans en de heemtuin zullen verdwijnen. Voor de laatste twee worden andere locaties gezocht. Het college start het onderzoek naar deze locatie.

Gronde naar Agrarische Stichting en Goois Natuurreservaat. Het college stelt voor de bosgedeelten van de enggronden (Warandepark) over te dragen aan de Agrarische Stichting Blaricum, die de akkers ervan reeds in haar bezit heeft. Dit met uitzondering van wegen, heemtuin, begraafplaats en een perceel achter de Huizerweg. Ook andere engten – met uitzondering van 'binnendorpse engten' – wil het college aan de ASB overdragen. Ook wordt voorgesteld om 't Harde (onder bepaalde voorwaarden) en Groeve Oostermeent over te dragen aan het Goois Natuurreservaat. Groeve Oostermeent wordt reeds door het GNR onderhouden.

Jan Drupsteen (HvB) heeft op 22 december jl. zijn raadslidmaatschap om persoonlijke redenen neergelegd. Als opvolger en nieuw raadslid is de heer **Ben Smit (HvB)** geïnstalleerd. Hij is al enige tijd actief als lid van de Commissie Financiën.

Verkoop van bouwprojecten. Een meerderheid van de Blaricumse politiek wil drie grote bouwprojecten (Vitusgebied, Centrum Bijvanck en Dorpsstraat/Brinklaan) verkopen aan projectontwikkelaars.

Blaricummeent. Milieuorganisaties verzetten zich tegen de nieuwbouwplannen. Het Platform Belangen Blaricummeent en Voorland Stichtse Brug bood de raad en de Provinciale Staten haar nota 'Nut en Noodzaak' aan en gaf een rondleiding ter plaatse, waarbij drie raadsleden (PvdA, HvB en BB) aanwezig waren.

ALBERT HEIJN VERBOUWT EINDELIJK

De voorgevel

FEESTELIJKE HEROPENING: 5 JULI 2007

Rond Albert Heijn aan de Huizerweg is al duidelijk te merken dat de langverwachte verbouwing begonnen is. Eigenaar Rien Ton is dolblij dat de kogel door de kerk is.

Omdat de huidige supermarkt veel te klein was geworden, begon Rien Ton vier jaar geleden de mogelijkheden te onderzoeken om de winkel te vergroten van 500 naar 900 vierkante meter. Zo huurde hij de naastgelegen panden van Frank (banketbakkerszaak en makelaardij) en vroeg bij de gemeente een bouwvergunning aan. Ook volgde er overleg met de omwonenden en andere belanghebbenden. Al dit overleg kostte enige tijd, maar nu is het dan zover. Half november werden de eerste mokerslagen gehoord en dat zal zich in de komende maanden herhalen.

Werkzaamheden

Met als laatste krachtmeting de tien dagen vóór de heropening van donderdag 5 juli a.s. Rien Ton: "Ja, dat wordt heel spannend, want in deze tien dagen, waarin we uiteraard gesloten zijn, moet alles gebeuren. Op zaterdagavond 25 juni komt al het personeel om in twee uur tijd alle goederen uit de vakken te halen. Mogelijk gaat een deel van deze goederen naar de voedselbank. Dan komen de slopers, die alle stenen, muren en koelingen eruit slopen, zodat zondag, in een compleet lege zaak, de opbouwers kunnen starten. Zo'n 100 man van allerlei disciplines krioelen dan een week lang door het pand, zoals mensen die muren opbouwen of plafonds, verlichting, elektriciteit, computers en kassa's installeren. Tussendoor wordt dan ook nog de vloer gelegd. Een hectisch gebeuren waar ik best een beetje tegenop zie. En waar ik ook niet bij mag zijn. Het is mij verboden mijn gezicht te laten zien, omdat men als de dood is dat ik nog wat wil veranderen." Als alles goed gaat zullen de vooraf in een fabriekshal gemaakte nieuwe stellingen, voorzien van de juiste stickers, op dag zeven de supermarkt ingereken worden. In de laatste drie dagen moet het dan lukken, om met al het personeel de vakken weer gevuld te krijgen voor de feestelijke heropening.

Anders van binnen en buiten

En hoe zal de supermarkt er dan uiteindelijk uit gaan zien? Ton: "Van buiten zal er

De achtergevel

Jachthaven: startnotitie MER (Milieu Effect Rapportage). De raad laat deze rapportage uitvoeren die de nodige informatie levert voor het volwaardig laten meetellen van het milieubelang bij besluiten, zoals het jachthavenproject. De gemeente heeft inmiddels de flora en de fauna opnieuw laten inventariseren.

Zonsopgang resp. -ondergang: op 1 februari om 8.20 uur, resp. 17.26 uur en op 1 maart om 7.26 uur, resp. 18.18 uur.

(bronnen: pers- en officiële publicaties)

aan de Huizerweg niet zoveel veranderen. De gevels van de drie panden blijven ongewijzigd en worden alleen maar wat opgevrolijkt. De achter en zijkant worden uitgebouwd en voorzien van een mooie strakke eigentijdse gevel (zie afbeeldingen). De twee ingangen blijven bestaan, alleen worden die, aan zowel voor- als achterkant, verplaatst naar het pand van voorheen de makelaardij. Het wordt een soort passage, met voorin het postagentschap, want dat houden we natuurlijk. Naast dat postagentschap gaan we een extra faciliteit bieden. In het nieuwe pand is het dan mogelijk om binnen geld te pinnen (veel veiliger). Het pinapparaat bevindt zich naast de kassa's, waar men dan van 8.00 tot 20.00 uur, zes dagen per week, geld kan opnemen.

Groter assortiment

Verder bieden we een enorme uitbreiding van alle artikelen. We krijgen een vorstelijke groenteafdeling met veel biologische artikelen, het assortiment vlees gaat van twee naar zes strekkende meter, kip en vis van één naar twee en als extra komt er een meter bijzondere, kleinere producten bij, zoals slakken. Maar ook de kaas, vleeswaren en diepvries worden enorm uitgebreid. Nieuw is de afdeling die 'Kies en Kook' heet. Hier kan de klant zijn eigen voorgedroogde maaltijd uitkiezen, die bestaat uit vier componenten, te weten groente, vlees, aardappel / spaghetti / rijst, en een saus. De sortering is zo uitgebreid dat zo'n 60 verschillende maaltijden mogelijk zijn. Deze vier componenten gaan € 8,- kosten en zijn geschikt voor twee volwassenen en twee kinderen of drie volwassenen. Klaar in 15 minuten in de magnetron."

Parkeren en ophalen

Goed nieuws is ook dat de hoeveelheid parkeerplaatsen gelijk blijft. Wel zullen de bermplekken aan de Heerschopweg komen te vervallen. Mocht een klant desondanks toch wat verder weg hebben moeten parkeren, dan kan hij gebruikmaken van de nieuwe service die AH op poten gaat zetten. Hij kan dan voortaan zijn tas met boodschappen afgeven bij het magazijn, om deze vervolgens later met de auto op te pikken. Scheelt een hoop gesleep. Veel goede initiatieven dus van onze Albert Heijn.

Tot slot

Maar eerst dus die verbouwing. Af en toe zal er overlast zijn, maar daar zullen weer leuke aanbiedingen tegenover staan. Tot slot zegt Rien Ton: "Als de uitbreiding een feit is zullen we alles verkopen wat een grote AH verkoopt. Maar wat veel belangrijker is, is dat we gaan proberen dezelfde gezellige sfeer te houden die we nu in deze kleine supermarkt hebben, want het is gebleken dat dat hier in Blaricum zeer op prijs gesteld wordt.

Comy Rector

Van de redactie

Hei & wei nu op internet

Hei & wei is nu ook op het internet te zien: www.heienwei.nl. Hei & wei is op deze manier nu overal ter wereld te lezen. U kunt op onze website alle gegevens over alle aspecten van hei & wei lezen en de edities vanaf mei 2004 bekijken evenals de nieuwste editie. Even voor de goede orde: de verspreiding van hei & wei via de post blijft ongewijzigd en u kunt het blad ook blijven afhalen op de bekende verspreidingspunten in het dorp. Wij houden natuurlijk rekening met dat deel van onze trouwe lezers dat, om welke reden dan ook, (nog) geen toegang tot internet heeft. Voor wat betreft de website werken we nog aan het beter toegankelijk maken van het uitgebreide archiefbestand, waarvoor de basis is gelegd door de helaas te vroeg overleden oud-archivaris Eric Bulten. Via deze archief functie kunt u straks gegevens tot aan het beginjaar (1978) natrekken. De website is gemaakt en wordt onderhouden door onze huidige archivaris, tekstcorrector en redacteur Satyamo Uyldert.

Nu iets anders. De gezellige jaarwisseling is achter de rug. Ook in het dorp. Nog nooit vloog zoveel en zulk zwaar vuurwerk massaal de lucht in. Een indrukwekkend en kleurrijk spektakel. Maar... naast het grote plezier die dat opleverde is de lucht boven ons land nog nooit zo snel – in maar een paar uur – zo zwaar verontreinigd geraakt met zware metalen. Vele tonnen daarvan hingen na afloop in onze lucht. De lokale brandweer wees ons op dit milieuaspect, dat wij ons tot op dat moment ook niet bewust waren. Nu wel. Het stemt ons tot nadenken. Vooral als we ons realiseren hoe moeilijk het is een vergunning te krijgen voor een gezellig lokaal paasvuur of een lokale kerstboomverbranding. Best lastig, die vergelijking met vuurwerk.

Sybert Blijdenstein

BEELD COR VOS ONTHULD

Foto: Gerbe v.d. Woude

Op donderdag 28 december 2006 om 17.00 uur werd, vóór Moeke Spijkstra, het beeldje van de op 12 januari 2005 overleden bekende dorpsgenoot Cor Vos onthuld. V.l.n.r.: zoons Roland en Frank, en weduwe Ria Vos. Het beeldje is een werkstuk van Trees Wesselink – die ook het beeldje van Ome Willem Vos maakte – en is een initiatief van het comité 'Cor in Brons' van Bart de Hoog, Jan Martens, Ruud ter Weijden en Guido Maas. Het is mede tot stand gekomen door bijdragen van vele sponsors.

S.B.

BLADCAMPAGNE

Er is eind vorig jaar weer hard gewerkt door onze medewerkers van de buitendienst om het vele blad van onze straten te krijgen. Dat is gelukt: snel en efficiënt. Zonder veel overlast. Het wegdek en de bermen zagen er keurig op tijd voor de feestdagen weer schoon en opgeruimd uit. Gemeente, bedankt!

De bladblazers in actie

HOOFDSPONSORS EN SPONSORS

ALPHAG BV
Blaricum

DEP
MAKELAARS

dn

eigenaar: de heer R. Ton

VOORMA EN WALCH
MAKELAARS IN HET GOOI

Moulijn
Netwerk Notarissen

JSR

de Jong Strankinga Ronk

Wester en Van der Bijl
MAKELAARS VAN GOEDE HUIZE(N)[®]

Torenlaan 12, Blaricum 035-5315300

**LUNCHEN
AAN DE HEI**

Rabobank

TAFELBERG

**BLARICUMSE
APOTHEEK**

Van Gooische Huize
Makelaardij o.z.
Meentweg 27a
Tel. 035-5380848

Merpatis

Bloemen en meer
voor sabbaten & vierdagse bloemenarrang.

Schapendrift 2c
Blaricum
035-5261250
www.bloemenenmeer.nl

**REIJER HEKELAAR
& ASSOCIATES**

Fa. Wed. B. Vos

TEL. (035) 694 21 28
WWW.RHASS.NL

StorkZvenbaden
Oud Bussummerweg 35
1272 PT Huizen
Telefoon (035) 694 24 17

**modern asian
cuisine**

mw. W. M. Hu
director
Huizerweg 3
Blaricum
T. 035-5336996
www.theredsun.nl

RUST WAT
CAFE - RESTAURANT

IEDERE DAG GEOPEND
VANAF 10.30 UUR
Schapendrift 79 1261 HP Blaricum
Tel: 035-538 32 86 Fax: 035-533 44 93
www.caferestrauranttrustwaf.nl

Nieuwint & Van Beek

Marian Duurland
Accountants &
Belastingadviseurs
Laren
035-5485860
www.nevb.nl

**Wie
vult dit
vakje?**

**Wie
vult dit
vakje?**

Singel 14
1261 XP Blaricum
Tel. 035 531 18 39

J
D
G

**J. DE GOOIJER
ANNEMER**

NIEUWBOUW VERBOUW ONDERHOUD

*Slender You
Centre*

Torenlaan 12D, 1261 GD, Blaricum
035-5312703
www.slenderyou-blaricum.nl

Café d'Ouwe Tak

Het café is de hele week geopend. Op zaterdag om 22.00 uur wordt voor u gekookt van 17.00 tot 21.30 uur.

Café d'Ouwe Tak
Het café waar je ook kunt eten!

Barneveldseweg 8-13, 1361 HD Blaricum, 035-531-4389

Winkelcentrum de Balken

C1000

Geen fratsen. Dat scheelt.

HVVEEN

Schilders- en wandafwerkingsbedrijf

Huizenweg 26 - 1261 AX Blaricum - Tel. 035 531 13 60

Mary Faber
SPECIALISTE HUIDVERZORGING

DORPSTRAAT 6A, BLARICUM TEL. 035-5389649

Alle medewerkers zijn gediplomeerd en geregistreerd. Aangesloten bij de ANBOS

Fred van Sprang
EDELSTUFD

Schoolstraat 4
1261 EV Blaricum
Tel. 035-5310820

**Stukadoorsbedrijf
W. SPAKMAN - BLARICUM v.o.f.**

- NIEUWBOUW
- VERBOUWINGEN
- RENOVATIE
- SIERPLEISTERS
- RESTAURATIE
- GEVEL-ISOLATIE
- STUCCO-ANTICO
- LIJSTWERKEN
- LEEHMSTUC

Koggewagen 9, 1261 KA Blaricum,
tel. 035-5257504, fax 035-5261779 mob. 06-22793245
info@spakman-blaricum.nl

**FEHP VAN DER HEIDEN
PUINRECYCLING B.V.**

- Handel in menggranulaat 0-40 met KOMO-keur BRL 2506
- Handel in grind, grond en zand
- Recycling bouw-, sloop- en bedrijfsafval

Tel.: (035) 5257453 / 5383620
Fax: (035) 5317625
Singel 3, 1261 XP Blaricum

**G. VOGEL
INTERIEURS**

Woensbergweg 2 1261 AP Blaricum
Tel. (035) 531 07 34 Fax (035) 538 02 66
(Graag na telefonische afspraak)

BLARICUMSCHE BRANDSTOFFENHANDEL

Speciaal adres voor:
Huisbrand Industrie
Centr. verwarming
Aanmaakmaterialen
Blokken
Stookolie voor
centr. verwarming
en huishouden
BENZINE
Mengsmering
Motoroliën

FIRMA ED. B. VOS

MIDDENWEG 15, TEL 035-538 32 46
MIDDENWEG 17, TEL 035-538 20 53
BLARICUM

FLORIGINAL, VOOR AL UW BLOEMEN!

Sinds een paar maanden is de Bijvanck een bloemenverkoopruimte rijker. Op vrijdagmiddag en zaterdagochtend staat namelijk de kraam van bloemenbedrijf 'Floriginal' bij het winkelcentrum De Balken. Daar – naast de glasbakken, vóór de C1000 – worden nu superverse bloemen en prachtige boeketten aangeboden.

Sabrina de Wit

Floriginal is het bedrijf van de 24-jarige Blaricumse Sabrina de Wit. Begin 2006 heeft zij haar zaak opgericht. Floriginal levert bloemstukken en arrangementen aan bedrijven en kantoren. Zo verzorgt Sabrina bijvoorbeeld de bloemarrangementen voor NH Hotel Naarden. Maar ze werkt niet alleen voor bedrijven, ook particulieren kunnen bij haar terecht. Bruidsboeketten, arrangementen voor feesten, grafstukken of bloemstukken voor bijzondere gelegenheden: Sabrina kan het allemaal maken. Om meer mensen kennis te laten maken met haar zaak besloot Sabrina dit najaar te beginnen met een bloemenkraam op vrijdagmiddag en zaterdagochtend. Natuurlijk in haar eigen woonplaats, Blaricum-Bijvanck. Haar kraampje staat nu op steenworp afstand van haar huis aan de Snoek. Dat is leuk voor Sabrina, maar ook voor de inwoners van de Bijvanck die nu voor hun verse weekendbloemen in hun eigen wijk terecht kunnen. Want veel vreser dan bij Sabrina kun je je bloemen niet krijgen: op donderdagavond gaat zij naar de veiling en de volgende dag staan de bloemen in de kraam. Op vrijdag zowel boeketten als losse bloemen, en op zaterdag vooral boeketten. Allemaal die dag nog gemaakt door Sabrina zelf. Het enig nadeel van die heel verse bloemen? "Ik hoor veel van mensen dat ze deze week niet bij me kopen omdat de bos van vorige week er nog steeds zo mooi bij staat! Maar ja, eigenlijk ben ik daar ook wel trots op."

Het bloed kruipt...

Sabrina volgde de driejarige vakopleiding aan het Wellandcollege in Houten. Ze wist altijd al dat zij met bloemen wilde werken. Toch kwam het daar in eerste instantie niet van. Door een blessure aan haar enkel kon Sabrina niet in een bloemenwinkel werken. Het vele staan zou zij niet kunnen volhouden. Dus ging zij aan de slag bij de Rabobank Laren. En alhoewel Sabrina daar met veel plezier werkte, bleek het bloed toch te kruipen waar het niet gaan kon. Sabrina had haar zinnen gezet op een carrière in de bloemen en omdat een winkel geen optie was, besloot zij een zaak aan huis te beginnen. Maar eerst vertrok zij nog voor een paar maanden naar Nepal om daar vrijwilligerswerk te doen.

Gehandicapte kinderen

Want wat niet veel mensen haar zouden nadoen, deed Sabrina wel: ze zegde haar baan bij de bank op en vertrok naar Nepal. Op eigen kosten en zelf alles regelend! In Kathmandu ging ze aan de slag in een tehuis voor gehandicapte kinderen. Ze organiseerde ondermeer paardrijles voor de kinderen. Sabrina: "Samen met een Canadese collega-vrijwilliger heb ik dat geregeld. Eerst zijn we naar een militaire kasernie in de buurt gegaan om te vragen

WINTERRUST

De bladeren zijn van de bomen, de sapstroom staat stil. Zaden en insecten hebben zich teruggetrokken in de aarde. Op de bijenschansen, waar het zomers zoemend druk was, heerst nu rust.

Aan het woord is Gert Jan Loman, prijswinnaar van de regionale honingkeurigen.

"De bijen die in augustus/september geboren zijn, heten winterbijen. Vanaf de kermisweek ben ik al bezig mijn winterbijen af te voeren. Per volk gaat er zo'n 15 kilo suiker (in opgeloste vorm) in. Ter vervanging natuurlijk van de afgenomen honing. Zo snel de temperatuur gaat dalen, vliegen de bijen minder vaak. Zij trekken zich dan terug op de 'wintertros'. Samen gekropen zitten de bijen in bolvorm op de raten. Zij houden zich in de kast lekker warm (tussen de 13 en de 20 graden Celsius). Zelfs als het buiten vriest dat het kraakt. Zij gaan dus niet in winterslaap, maar in winterrust.

De buitenste bijen zijn in contact met het voer, eten hun buikje rond en houden zich trillend warm. Zij kruipen naar binnen als ze te koud worden. Daarbij worden de binnenste bijen naar buiten gedrongen en is het hun beurt om te eten.

Zomerbijen leven maar zo'n vier tot zes weken. Zij zijn in die tijd druk bezig met raten bouwen, broed verzorgen, nectar, stuifmeel en water halen. Maar ook met honing maken, het belangrijkste natuurlijk.

Gert Jan Loman bij zijn bijenkasten op de boerderij van mevrouw Nieuwenhuizen

Winterbijen, die hebben het niet zo druk. Ze hebben geen broed te verzorgen. Het enige wat ze te doen hebben is lekker warm blijven en overleven. Ze ie ze nou toch vliegen... op een mooie zonnige winterdag, dan ben je getuige van een reinigingsvlucht. Na die vlucht begint de koningin vaak weer eitjes te leggen."

De winterrust is weer bijna voorbij...

Dorine Borgers

of we daar de paarden en de bak mochten gebruiken. En vervolgens gingen we één keer per week met de kinderen daarheen. Het was fantastisch, je zag ze vooruit gaan!" Het idee van paardrijden met gehandicapte kinderen was iets dat Sabrina uit Nederland meegenomen had, want hier deed ze (en doet ze nu weer) dat ook.

Natuurlijke materialen

Naast bloemstukken en boeketten maakt Sabrina ook siervoorwerpen met behulp van natuurlijke en organische materialen. Bijvoorbeeld lampenkappen, kussens of potten. Prachtige dingen, leuk om te krijgen of om te geven. Soms heeft ze een voorbeeld mee naar de kraam, maar anders kunt u ook even een kijkje nemen op haar website www.floriginal.nl. Daar kunt u ook voorbeelden zien van de bloemarrangementen en boeketten die Sabrina maakt.

Sabrina de Wit is bereikbaar op Snoek 23, Blaricum of op telefoonnummer: 06-14541777.

De bloemenkraam van Floriginal staat op vrijdagmiddag van 12.30 tot 18.00 uur en zaterdagochtend van 08.30 tot 13.00 uur in het winkelcentrum De Balken.

C.H.

'VROEGE VOGELS' IN BLARICUM

Het stuk over bladblazers in hei & wei (no. 302, dec.) leidde tot een radio-interview op 10 december jl. met de schrijver, uw eindredacteur, over de zin en onzin van bladblazers in het populaire VARA-radioprogramma 'Vroege Vogels' op 1 FM: elke zondagochtend van 8.10-10.00 uur. Het interview en de reportage werden verzorgd door de radiojournalist Henny Radstaak (43) uit Blaricum, werkzaam voor de VARA en de NOS. Wij grepen de kans en interviewden hem voor hei & wei. Hier volgt het portret van een gedreven en bezielde mens, radioman pur sang, en een groot natuurliefhebber.

Al van jongs af voelde Henny zich aangetrokken tot de natuur. Geboren (1963) en getogen in het Botlekgebied, in Rozenburg met veel scheepvaart, grote industrieën en weinig groen, zocht hij een tegenwicht. Dat vond hij in Varsseveld in de Achterhoek, waar zijn vader vandaan kwam. Als kind ging hij daar vaak op vakantie. Naar zijn oom, die toen de boerderij van zijn grootouders beheerde. Hij herinnert zich nog goed de geur van ingekuild gras, de koeien in de stal en het sonore geluid van de melkmachine. De natuur zou in sterke mate zijn verdere leven gaan bepalen. Grootvaders boerderij is inmiddels een woonboerderij geworden. Een neef woont er nu. Alles is anders: de bomen zijn weg en er liggen betonplaten rondom.

Weer- en sterrenkunde, radio en computers

Als kind ging zijn interesse uit naar weer- en sterrenkunde. Hij maakte van een stuk regenpijp en wat lenzen zijn eerste telescoop. Richtte de lokale jongerenwerkgroep sterrenkunde op. Stelde zijn eigen sterrenatlas samen. Bouwde een weerkast in de tuin en nam tweemaal per dag temperatuur en vochtigheid op. Rapporteerde dat. Was lid van de Vereniging van weeramateurs. Als tiener begon hem de radio uitermate te boeien. Met zijn vaders grote, ouderwetse bandrecoorder nam hij de 'Daverende Dertig' van Felix Meurders op, wiste diens stem en voegde zijn eigen ingesproken aan- en afkondiging tussen de nummers, dromend van een eigen uitzending. Met een vriendje opende hij een eigen drive-in-discotheek. Op vrijdagavond was hij diskjockey, op zaterdag deed hij tentamens. Na het gymnasium (B) in Brielle (1981) begon hij aan de Erasmus Universiteit de studie informatica. Computers hadden inmiddels ook zijn hart veroverd. Henny liep vast op de té ingewikkelde wiskunde en stapte na een half jaar over naar de School voor Journalistiek in Utrecht. Een schot in de roos. Mocht daar zijn eigen radio-uitzending opzetten en ging die presenteren. Leerde vak- en geestgenoten kennen en legde contacten voor later.

Bij de radio: VARA en NOS

Vanuit de School voor Journalistiek ging hij stage lopen. De VARA had een vacatu-

Henny Radstaak

re op de redactie van de actualiteiten. Prima. Kan je ook berichten schrijven? Ja. Opeens was hij tekstschrijver voor Felix Meurders, die hij al 15 jaar bewonderde! Hij maakte reportages en deed redactiewerk. Kreeg door zijn feeling voor techniek ook de regie van de actualiteiten en deed de vormgeving van uitzendingen. Hij leerde in 1990 Ivo de Wijs kennen van 'Vroege Vogels'. Die was opvolger van Bert Garthof, van 'Weer of geen weer' (1955-1978). Het klikte meteen. Henny kreeg eerst de regie en maakte vanaf 1991 zijn eigen reportages. Anekdote? Onder zijn eindredactie a.i. gemaakt: het geruchtmakende interview voor 'Vroege Vogels' met de toenmalige directeur van Artis, professor Maarten Frankenhuis. Die had in het interview gezegd dat hij wel wat zag in vrije verkoop van jonggeboren leeuwen en tijgers etc., bij een mogelijk geboorteoverschot in Artis. Henny: "Zijn uitspraak veroorzaakte meteen na de uitzending een geweldige deining. Zijn uitspraak kwam zelfs met 'chocolateletters' groot in De Telegraaf. Maarten kreeg het er zwaar van langs. Wanhopig belde hij mij op: het bestuur van Artis was ziedend en zijn positie was in het geding. Of ik niet een brief aan het bestuur wilde schrijven, hoe zijn uitspraak echt bedoeld was. Ik heb dat gedaan. De storm dreef over. Maarten bleef aan." Veel vertelt hij over 'Vroege Vogels', van vroeger en nu. Dit programma, dat ook te beluisteren is op de website (zie onder), is in feite niet meer weg te denken. Het is een begrip. Onderhoudend, informatief. Het stelt vaak succesvol allerlei natuurproblemen ter discussie.

In de tijd die hij nog over heeft bouwt Henny in opdracht, onder de naam 'Radstaak Webdesign' prachtige websites. Zijn liefde voor computers is niet verdwenen. Integendeel.

Blaricum: blij van het groen af!

"Hier in Blaricum vind ik het heerlijk. Om na een drukke dag hier weer thuis te komen. Hier zijn nog echte boerderijen: met weer die vertrouwde geur van kuilgras en koeien op stal." Hij kwam al heel wat jaren geleden in Blaricum wonen. Hij is getrouwd met Shasia en heeft een dochter (7) en een zoon (4). Hij zou hier niet meer weg willen: "Jij toch ook niet?" Hij woont tegenover een open veldje met een prachtige boom waarin soms eekhoorns huizen. Nog een boodschap voor het dorp? "Niet meer bouwen hier, gemeente! Houd dat leuke veldje zoals dat is. Laat ook de andere open ruimtes in het dorp niet teloor gaan. Grondverkoop en bouwen nodig voor het geld? Onzin, dat geld is toch zo weer op. Willen jullie toch gaan bouwen? Ik denk dat 'Vroege Vogels' dan zeker wel zal proberen daar een stokje voor te steken. We hebben niet voor niets zo'n 600.000 gemotiveerde luisteraars. En, gemeente, denk nu eens dorpsbouwkundig en niet stedenbouwkundig. Blijf van het groen af. De natuur mag nooit wijken voor de economie. De natuurwaarden zijn oneindig veel groter." Duidelijke uitspraken van een gedreven en veelzijdig mens. Voor informatie over 'Vroege Vogels' zie www.vroegevogels.vara.nl. En voor Henny's webdesign: www.radstaak.com. E-mail: info@radstaak.com, tel. 5313330.

Sybert Blijdenstein

**AANNEMINGS BEDRIJF
HERMAN VAN DER HEIDEN B.V.**

Bestrating - riolering - grondwerk en sloopwerken

Singel 3 - Blaricum - Tel.: 035 5383620 / 5389372

M. SIEGERS

In- en Verkoop klokken - barometers meubelen en schilderijen

M. Siegers

Dorpsstraat 1
1261 ET Blaricum
Tel.: 035 538 20 76

Open:
Woensdag t/m zaterdag
10.30-17.00 uur

**ANTEEK
EN KUNST**

**Blaricumse
IJzerhandel**

Dorpsstraat 9 - 1261 ES Blaricum
Tel. 035-5382303 - Fax 035-5382338

IJZERWAREN-GEREEDSCHAPPEN- MACHINES
TUINARTIKELEN EN GAZONMAAIERS

dedicated to living life in balance...

Yogatree

Het Domein 4 Blaricum tel. 035 5395460 www.yogatree.nl

**Smederij
B.v.d. Bergh**

Tuin- en parkmachines
Tractoren
Smederij werkzaamheden

Brinklaan 8-10
1261 ER Blaricum
Tel. (035) 531 66 33
www.smederijbergh.nl

KLEINKINDEREN

Lola (6) en Puck (2) arriveren iedere maandag bij Oma en Opa om opgepakt te worden. Zwaar beladen met tassen, speelgoed, ruzzak, knuffels, een mandje aan de arm met daarin een konijn, (reserve)kleding, ondergoed, luiers, laarsjes, slofjes, met poppenwagen, wandelwagen en de hond. Alle bagage wordt binnen neergezet voor de keukendeur, waardoor je geen stap meer kunt zetten.

Opa krijgt van Lola spontaan een knuffel. Puck vliegt Oma in de armen maar keurt Opa geen blik waardig. Is Puck nog boos omdat Opa haar vorige week gezegd heeft dat ze haar speelgoed moest opbergen? Dozen met speelgoed, Playmobil, knuffels, tekenspullen, blokken waarmee hun moeder nog gespeeld heeft, staan weer netjes klaar. De dames kijken er niet naar om en gaan naar buiten. Na een uur met zand en water komen ze kletsnat weer binnen. Van droge kleren voorzien maken ze met stoelen, kussens en oude dekens een hut en is de kamer onbegaanbaar. Puck is inmiddels een beetje bijgetrokken. Ze heeft Opa zelfs al een kusje gegeven. Tijd om een boterham te eten. Beiden eten vier sneden met appelstroop. Bij Puck, die zelf smeert, zit de stroop tot in het haar. Met een vorkje bewerkt ze het tafelblad. Lola zit als Pippi Langkous ondersteboven aan tafel met haar benen op de rugleuning van haar stoel. Tafelmanieren? Nooit van gehoord.

De middag komen ze goed door met spelletjes, voorlezen, tekenen, dansen met Opa op muziek van Billy Holliday en K3 en met een uurtje tv. Puck gaat er met een glas sap vandoor. Opa erachteraan met een keukenrol om nog te redden wat er te redden valt. Door goed op te letten en meteen te deppen kun je vlekken soms nog voorkomen, maar na afloop vind je toch nog etensresten op de vloer en achter de bank. Tijdens het avondeten besluit Opa om niet op ze te letten. Dat houdt hij niet lang vol.

Puck en Lola

Ze beginnen met soep, waarvan veel op het tafelkleed terecht komt. Puck wil alleen door Oma geholpen worden. Opa vindt dat een vrije opvoeding z'n grenzen heeft. Ongecompliceerde spontane kinderen, mooi, maar regels zijn nodig en geven zekerheid. "Onze kinderen waren op die leeftijd toch veel rustiger, je hoorde ze niet en ze zaten ergens mooi te spelen. Ze hielden hun mond als grote mensen praatten en hadden manieren." "Ze moesten van jou stil zijn omdat jij altijd met je werk bezig was," zegt Oma. "Bovendien was het een andere tijd, nauwelijks tv; ik was altijd thuis. Terwijl baby's van nu, als ze een paar maanden zijn, al naar de crèche gaan, waardoor ze zich misschien wel sneller ontwikkelen en drukker zijn." Maar, vindt Opa, ze nemen het hele huis in beslag, gooien wat ze niet meer nodig hebben op de grond, rapen niets op, hebben het hoogste woord en leggen volledig beslag op Oma. Ze willen alles hebben wat ze zien en dan ook nog wel direct. Toch moet opa toegeven dat het zijn lieve leuke kinderen zijn, die urenlang kunnen spelen, zich frank en vrij bewegen zonder de geremdheid, verlegenheid en angst die hele generaties hebben gekend. Bovendien zijn ze fantasierijk en kunnen heel grappig uit de hoek komen. Toen Lola net twee jaar was en haar werd gevraagd of ze Oma en Opa EVEN lief vond was haar antwoord: "Nee, altijd!"

THE RED SUN, WALHALLA VOOR DE FIJNPROEVER

Een avondje dineren in het 'modern Asian' restaurant The Red Sun is een culinaire gewaarwording van de eerste orde. Op 12 november 2005 opende Wimmy Hu (32), eigenaresse van The Red Sun, haar restaurant aan de Huizerweg 3 te Blaricum.

Interieur van The Red Sun

Daarmee liet zij een droom, die ze al haar hele leven koesterde, werkelijkheid worden. Ze groeide op met een vader die eigenaar was van vele Oosterse restaurants. Van hem leerde ze alle ins en outs. Met 15 jaar ervaring in de Japanse en Chinese keuken op zak, werd de drang naar een eigen bedrijf steeds sterker. Ze besloot in 2002 de gok te wagen en haar 15 jaar durende baan bij haar werkgever op te zeggen. Dat ze zich daarnaast ook nog eens aan een tweejarig concurrentiebeding moest houden maakte het extra spannend. Maar ze wist zich gesteund door veel vrienden, waaronder John de Mol sr. Wimmy: "Pa de Mol sr. kwam vaak dineren in de zaken waar ik werkte en zo ontstond er een band. Hij was het ook die me het laatste zetje gaf. 'Je werkt zo hard voor een ander, dat kan je ook voor jezelf,' zei hij."

Eigen restaurant

Die twee jaar gebruikte ze goed. Ze wilde iets anders, iets nieuws. Zo ontstond het idee van haar 'modern Asian' keuken. Hierbij worden authentieke en vernieuwde topgerechtten uit de Chinese/Kantonese en Japanse keuken geserveerd op een eigentijdse manier. Voor de inrichting is inspiratie opgedaan in o.a. Buddha Bar in Parijs en Nobu in Londen. Ze bedacht het prachtige interieur in samenwerking met haar beste vriend, binnenhuisarchitect en restauranthouder A.H. Bochhah. Voor een deel traditioneel, maar met moderne rode leren fauteuils en chiczwarte wengé tafels,

CARNAVAL

Het woord carnaval komt van carne vale: vaarwel vlees. De voorbereidingen voor het carnavalfeest beginnen officieel reeds op de elfde van de elfde maand. Op 11 november komt de 'Raad van Elf' bijeen met de bedoeling een begin te maken met de voorbereidingen van de festiviteiten, zoals de praalwagens voor de optocht. Daar alleen al gaan weken werk in zitten. De optochten zijn in iedere plaats weer anders, maar altijd staat Prins Carnaval in een van de wagens en overal klinkt het 'alaaf': de onbeleeft groet met de rug van de rechterhand bij de linkerwang. Vroeger mocht men verkleed de straat op met een masker. Daar kwam heel veel narigheid van. Na de Eerste Wereldoorlog werd het verboden. Ook in de cafés. Nu dus alleen nog in de grote zalen toegestaan. Tegenwoordig wordt daar gedanst en gehost (en gedronken) en pret gemaakt. Voor die tijd waren er oude dansspelen en werden er prijzen gegeven voor de mooi-

Toen Oma Puck, die nog maar nauwelijks een paar woorden kon praten, met troetelnaampjes aansprak, keek ze Oma ernstig aan en zei: "Ik heet Puck". Hoe lang duurt die heerlijke periode dat ze zo zuiver, onbevengend en onweerstaanbaar zijn? Na het eten worden ze weer opgehaald door hun vader waar ze stapeldol op zijn. Oma en Opa hebben het weer overleefd, ruimen het huis op, moe en voldaan. Eindelijk tijd voor de krant.

Adrie van Zon

gedekt met eetstokjes en linnen servetten. Ze wist een topkok aan te trekken, evenals enthousiast en betrokken ander personeel. En zo opende ze op 12 november 2005 haar deuren, en was het vanaf het begin elke avond vol. Al haar oude gasten wilden wel eens proeven en waren zó enthousiast dat ze bleven komen.

Benefietdiner

Afgelopen 12 november gaf Wimmy dan ook een feest ter ere van het eerste succesvolle jaar. Maar dat was niet zomaar een feest. Wimmy: "In de twee jaar dat ik deze zaak op poten zette heb ik mijn vader, die kort daarvoor aan kanker was overleden, erg gemist. Ik kon niet bij hem te rade gaan van: hoe zou je dit doen en hoe zou je dat doen? Daarom besloot ik ter ere van hem een benefietdiner te geven, waarvan de opbrengst naar de Stichting Kika (Kinderen Kankervrij) zou gaan. Ik polste mijn gasten en leveranciers die dolenthousiast waren en direct aanboden mee te helpen. In korte tijd waren 400 meldingen binnen, terwijl ik normaliter maar plaats heb voor 100 gasten. Via loting en volgorde van binnenkomst heb ik de gasten uiteindelijk geplaatst en helaas velen moeten teleurstellen." De avond werd een spetterende happening met optredens van Gordon en René Froger. John de Mol sr. opende de avond en Caroline Tensen presenteerde. Iedereen werkte belangeloos mee aan dit goede initiatief. Er was een veiling met mooie stukken, ingebracht door leveranciers en gasten, en een dito loterij (waar vele collega-ondernemers uit Blaricum en Laren aan bijgedragen hebben). Zo hebben o.a. visleverancier Jan van As en vleesleverancier Nice 2 Meat het gehele negengangendiner voor hun rekening genomen. Aan het eind van de avond kon aan de voorzitter van het Kika een cheque van € 100.000,- overhandigd worden. Voor Wimmy een geweldig gebeuren dat, zoals ze zelf zei, zo iets goeds heeft kunnen bijdragen en haar als mens een stuk rijker heeft gemaakt.

De keuken van The Red Sun is geopend van dinsdag t/m zondag van 17.30-22.30 uur. Gemiddelde couverteprijs drie gangen bedraagt € 35,- p.p. Tevens takeaway-service en catering-mogelijkheden. Voor reserveringen tel. 035-5336996, e-mail info@theredsun.nl of www.theredsun.nl.

Conny Rector

ste kostuums. Pas om 12 uur 's nachts, bij het demasqué, werden die bekendgemaakt en uitgereikt. Ook voor originele groepen. Met een masker op kon men heel veel mensen eens eventjes op hun nummer zetten en nooit werd men daar boos om. Er waren personen die heel fijntjes konden intrigeren. Zo was er een bekende plaatsgenoot die daar prat op ging. Met een paar vragen wist hij wie het was, achter het masker. Dat heeft hij geweten. Zijn oudste dochter had aan niemand verteld hoe zij verkleed ging. Ze stapte op haar vader af en vroeg, of ze met verdraaide stem, dingen die alleen bekend waren in de huiselijke kring: "U gebruikt nog steeds dezelfde aftershave?" Dan liep ze lachend weg om na een poosje terug te komen met weer een andere opmerking. Hij begreep er niets van. Tot hij om 12 uur, bij het demasqué, zag dat het zijn eigen dochter was. Grote hilariteit.

Het is mijzelf ook overkomen met een 'prins' uit een sprookje. Niet gemaskerd, maar onherkenbaar goed geschminkt. Onverwachts stond hij dan voor me met opmerkingen, ook tijdens het dansen: verdween dan een poosje en begon dan opnieuw. Omdat hij zo mooi geschminkt was wist ik het om 12 uur ook nog niet (hij kon geen masker afnemen) en hij wilde zijn naam niet noemen en lachte me uit. Pas in de zomer daarop versprak hij zich toen we met een stel bij het zwembad waren. Met carnaval vervallen rangen en standen en iedereen is gelijk. En iedere stad heeft zijn eigen wijze om het carnaval te vieren.

Ada Keizer

TEVREDEN TERUGBLIK OP EERSTE JAAR

Bureau AbrahamsCrielaers biedt 'toegevoegde waarde'

Huguette Crielaers en Suzanne Abrahams; al vaak hadden ze binnen het vakgebied over elkaar gehoord. Toen ze elkaar uiteindelijk ontmoetten, klikte het onmiddellijk. Dat leidde een jaar geleden tot AbrahamsCrielaers bv, interieurontwerp en bouwbegeleiding. De Blaricumse huurden een bedrijfsruimte in Laren, maar nu al zijn ze het pand Torenlaan 1c ontgroeid.

Tevredenheid kenmerkt de terugblik op een jaar samenwerken. Tweeëntwintig klanten zijn geadviseerd binnen tijdsbestekken variërend van twee maanden tot een jaar. De diversiteit van de opdrachten is groot. Zo heeft het prille bureau van op afstand een project in Brazilië afgewikkeld. Een naar Zuid-Amerika verhuizende Gooier verzocht AbrahamsCrielaers om een concept voor zijn daar te bouwen woning. "We werden uitgenodigd over te komen, maar daartoe ontbrak ons de tijd," kijkt Huguette Crielaers terug. "Maar onze advisering van op afstand is strak opgevolgd," vult Suzanne Abrahams aan. "Dat hebben we kunnen zien op de foto's."

Drieduizend vierkante meter

Onlangs verwierf het bureau de opdracht om de nieuwbouw van Ebbinge & Company (Recruitment, Selection & Executive Search) in Amsterdam te begeleiden; een vestiging van drieduizend vierkante meter in de nabijheid van het Amsterdamse Bos die op dit moment wordt gebouwd naar ontwerp van architect Cees Dam.

Het leidt tot de vraag: op basis van welke kwaliteiten heeft het jonge bureau die grote opdracht gekregen? Het duo spreekt de veronderstelling uit dat creativiteit en betrokkenheid de belangrijkste factoren zijn geweest. De kwaliteit van hun presentatieboekwerk, bestemd voor een twaalfal representanten van Ebbinge die meebeslissen over indeling en interieurkeuzes, onderbouwt die verwachting. Uiteraard wordt daarin de basis gevormd door een opsomming van logische, efficiënte keuzes, maar zodra er ruimte is voor originaliteit pakt het boekwerk uit met fraai getekende voorbeelden van het eigen gezicht dat Ebbinge & Company kan verwachten.

"Toegevoegde waarde" noemt Suzanne Abrahams het eigen gezicht dat de creativiteit van hun bureau oplevert. En Huguette Crielaers somt op welke vragen het duo zoal stelt om te komen tot een oor-

Suzanne Abrahams en Huguette Crielaers

spronkelijk eindresultaat: "Hoe groot is een bedrijf? Hoe werken ze? Wat is de cultuur en hoe manifesteert die zich? En in voorkomende gevallen kijken we scherp naar de indeling van een gebouw. Maar liever worden we betrokken bij de architectonische indeling, want bestaande situaties kunnen nogal beperkend zijn."

Potentiële klantenkring

Kantoren, hotels en particulieren vormen de potentiële klantenkring van AbrahamsCrielaers. Alle drie categorieën kennen hun eigen uitdagingen. De respectievelijke curricula vitae op hun website (zie onder) onderbouwen de veelzijdigheid van het bevlogen duo. Zo weet Huguette Crielaers dat in hotels 'routing' (wat doet de gast zo ongeveer tussen aankomst en vertrek) heel belangrijk is. En in tegenstelling tot wat het eerder genoemde project in Brazilië doet vermoeden, beperkt AbrahamsCrielaers het optreden voor particulieren vooral tot het Gooi. Suzanne Abrahams "Zeker bij particulieren loop je het liefst dagelijks even binnen." Overdreven bescheiden kun je de dames niet noemen. Zelfbewustzijn is aan de orde bij hun uitleg "heel selectief" te zijn

Historische Kring Blaricum start 2007 met interessante lezing

Op woensdag 21 februari start de Historische Kring Blaricum haar jubileumjaar met een lezing over de Kerklaan, Venenweg, Stachouwerweg en een deel van het Fransepad. De twee Blaricumse rasvertellers Herman Rigter en Frans Ruijter nemen de presentatie van deze avond voor hun rekening. Hetgeen garant staat voor een interessante lezing, doorspekt met leuke anekdotes en opvallende verhalen. Herman Rigter neemt de Kerklaan en Venenweg voor zijn rekening. Herman Rigter, geboren en getogen aan de Kerklaan, weet als geen ander te vertellen over de historie en de vroegere bewoners van deze straten. Frans Ruijter zal op geanimeerde wijze over de geschiedenis en haar bewoners van de Stachouwerweg en het Fransepad vertellen. Uiteraard worden er tijdens de lezing authentieke foto's getoond van genoemde straten. Deze avond is niet alleen zeer de moeite waard voor de bewoners van deze gebieden, maar voor iedereen die meer over de historie en de bewoners van hun woonomgeving wil weten. U bent van harte welkom op woensdag 21 februari a.s. in het Vitusgebouw aan de Kerklaan te Blaricum. Aanvang van de lezingen is om 20.00 uur en de toegang voor niet-leden bedraagt slechts € 2,50.

BLADBLAZER

(ingezonden brief)

Ik lees 'hei & wei' altijd met veel plezier omdat het zo informatief is over het gebeuren in Blaricum. Deze keer werd mijn aandacht getrokken door het artikel van Sybert Blijdenstein ('Mijn bladblazer en ik', hei & wei dec. 2006, no. 302) over zijn ervaringen met zijn nieuwe bladblazer. Hij geeft op een hele nette manier zijn ervaringen met deze bladblazer weer. De gehele beschrijving geeft voor mij een grote mate van herkenning, zowel qua type apparaat, als de volslagen onbruikbaarheid van het apparaat in de praktijk. Ook ik heb ongeveer een maand geleden dat apparaat gekocht als één van de zogenaamde jubileum-aanbiedingen van een bedrijf in huishoudelijke en tuinartikelen, de zaak B., en stelde me er veel van voor. Eén grote teleurstelling. Niet alleen is het apparaat ergonomisch in het gebruik onmogelijk, maar het zuigt en blaast niet zoals beloofd. Het hangt nu in een kast en zal daar waarschijnlijk niet meer uitkomen. Het beroerde, dat ik het apparaat met goed fatsoen ook niet meer cadeau kan geven aan een ander, want het apparaat is volslagen waardeloos en onbruikbaar. Echt een leuke jubileumaanbieding van de zaak B. Ik hoop dat de Larense mijnheer B. zijn eigen tuinlieden eens aan het werk zet met deze blazer. Dan zal hij qua uurloon ervaren hoe waardeloos dit prul is, dat hij heeft gepromoot en waaraan hij waarschijnlijk ook nog geld heeft verdiend over de rug van zijn klanten. Op deze manier zou ik ook wel een jubileumpje willen vieren! Of zou ik teveel fatsoen hebben, en zo'n prul juist niet aan mijn eigen klanten gaan verkopen? Ik weet zeker dat laatste!

R. Receveur
Het Domein 7
1261 JP Blaricum
035-5313154

bij het accepteren van klanten. "Dat kan je zijn in deze markt," licht Huguette Crielaers toe. En op de vraag wat hun reactie is als hun adviezen in twijfel worden getrokken, is het antwoord niet echt verrassend: "Afscheid nemen." Maar dat is nog nooit voorgekomen. Crielaers: "Omdat de basis van een ontwerp ligt in heel goed luisteren naar je opdrachtgever." Opnieuw komt een presentatieboek ter tafel. Renovatie en inrichting van een particuliere woning worden daarin tot in de kleinste details verwoord. De veronderstelling dat zo'n boekwerk op niveau een normale presentatiebijdrage zal zijn in deze branche, blijkt een misverstand. "Vaak komt men niet verder dan plak- en knipwerk," reageert Suzanne Abrahams en ze noemt een bekende interieurarchitect die het vaak laat bij 'wat krabbels op een carbonnetje.' Voor info: www.abrahamscrielaers.nl.

Hidde van der Ploeg

Altijd Bloemen

Christiane Calis

Jelle Hoekstra

Dorpsstraat 9 d, 1261 ES Blaricum
06-55176039 mobiel 06-24815059
tel. 035-5315703 fax 035-5381680 e-mail: info@altijdbloemen.nl

Administratiekantoor

Osabi

Jeannette de Gooijer
Warte 3B
3276 HE Huzen

Telefoon: 035 5256276
09M: 06 22944007
Fax: 035 5257073
E-mail: osabi@paris.nl

J. Vos

WONINGINRICHTING
Linnen en Bedtextiel

Huizerweg 2 Blaricum
Tel. 035 538 33 93

Al meer dan 60 jaar
ambachtelijk
bereid ijs

IJSSALON

De Hoop

Huizerweg 10
BLARICUM
035 538 34 90

www.ijssalondehoop.nl

Hoveniersbedrijf
Roest Borsen

Fred Roest en Bert Borsen

Schietspoel 27, 1251 XT Laren
Tel./Fax 035 538 44 70

HOVENIERSBEDRIJF P.E. CALIS

- * Tuinadvies
- * Aanleg en onderhoud
- * Tuinarchitectuur
- * Sierbeplanting

Witzand 1 - Blaricum (035) 5311912

